

Suflet de Femeie

Vremea Roadelor

PLEDOARIE PENTRU
O VIAȚĂ DIN
BELȘUG

DUMNEZEU
vrea să ne transforme

Regina Noptii

CÂND SE NAȘTE
UN COPIL

Lanțul vieții

*„Eu sunt Vița, voi sunteți
mlădițele. Cine rămâne în
Mine, și în cine rămân Eu,
aduce mult rod; căci despărțiți
de Mine, nu puteți face nimic”.*

Ioan 15:5

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Rodica Baci
Mia Pop
Simona Brâncovan
Adriana Someșan
Lidia Aldea

TEHNOREDACTARE:

Geta Ocoș

DESIGN:

Călin Bordoș

TIPĂRIT LA:

Apostrof Tipo S.R.L
Tel/Fax: 0265-265.100

DISTRIBUȚIE:

Geta Ocoș
geta.ocos@materom.ro
Tel: 0752-786.770

DIN CUPRINS:

Vremea Roadelor - pag. 1
Cel ce nu iubește... - pag. 2-3
Roada Duhului vs. Faptele firii pământești - pag. 4
Ce minunată e dragostea Ta, Doamne! - pag. 5
Pledoarie pentru o viață din belșug - pag. 6-7
Regina nopții - pag. 8-9
Slujire după inima Lui - pag. 10
Roada lor - pag. 11
Iată-mă, Trimite-mă - pag. 12-13
Lucrarea din Berindei - pag. 13
Dumnezeu vrea să ne transforme - pag. 14-15
Zacuscă - pag. 16
Tarta "Luris" - pag. 17
Lanțul vieții - pag. 18-19
Când se naște un copil... - pag. 20
Pregătirea pentru școală - pag. 21
Dragi mămici - pag. 22-23
Dincolo de un anumit punct - pag. 24-25
Ce vrei să te faci când vei crește mare? - pag. 26-27
Mlădițe ale credinței - pag. 28-29
Pe tărâmul comorilor pierdute - pag. 30-31
Siguranța în brațele Domnului - pag. 32-33
Dar via frumuseții mele... - pag. 34
Conferința Femeilor - pag. 35
Centrul Medical "MATER" - pag. 36
Cabinet Stomatologic - pag. 37
Ioana Decor - pag. 38
Centrul Creștin "Charis" - pag. 38
Liceul Teoretic "Muntele de Foc" - pag. 39
Grădinița "Micul Samuel" - pag. 40
Grădinița și Gimnaziul "Omega" - pag. 41



Vremea roadelor



toamnă...

Am scăpat de caniculă, au trecut vacanța și concediile, revenim la realitate și constatăm că, între timp, grădinile și piețele s-au umplut de roade. Roșiile, castraveții, vinetele, gogoșarii, ceapa, cartofii, dovleceii, fasolea, mazărea, porumbul, dar și merele, strugurii, prunele, perele și pepenii ne invită să le mâncăm cu poftă. Prin case miroase a zacuscă, în cămară borcanele cu murături stau împlinite și așteaptă iarna. Gospodinele schimbă rețete și dau zilnic fuga în grădină sau la piață.

Mă întreb: oare cum ar fi toamna fără aceste roade? Dacă am avea doar ploi, brumă, frunze ruginite, iar fructele și legumele ar lipsi?

Importanța fructelor, legumelor și a zarzavaturilor în alimentație este de netăgăduit.

continuare în pag. 1

Viimea roadelor

Ele se constituie în surse naturale de hrană sănătoasă, care aduc multe beneficii organismului.

Legumele conțin o serie de nutrienți, ca: minerale - între care predomină potasiul și magneziul, vitamine - mai ales provitamina A și vitamina C, enzime, o cantitate mare de fibre vegetale - valoroase pentru o bună digestie, precum și multă apă. Toate acestea sunt surse de hidratare foarte sănătoase.

Alimentele neprelucrate de origine vegetală trebuie să ocupe un loc important, atât în cadrul alimentației persoanelor sănătoase, cât și al celor bolnave.

Doar aceste produse conțin materiale de balast (fibre) și substanțe antioxidante, principii care ajută organismul să facă față stresului psihic și al celui oxidativ, prevenind sau chiar vindecând o serie de afecțiuni.

Ca simple exemple:

- Mărul este bogat în bor – un mineral rar care are un impact deosebit în prevenirea osteoporozei. Dr. Forrest Nielsen de la Centrul de Cercetare în Nutriție - North Dakota (S.U.A) a descoperit că, la menopauză, femeile care aveau o dietă redusă în bor înregistrau pierderi mai accentuate de calciu și magneziu, minerale care întăresc oasele. Când acestora li s-a administrat o dietă care aducea un aport de 3 mg bor/zi pierderile de calciu s-au redus cu 40%.

- Legumele crucifere sunt bogate în substanțe care previn apariția bolilor de inimă și a cancerului pulmonar. Consumul frecvent de gulii, varză, conopidă, napi sau broccoli este o adevărată sursă de sănătate, nu doar pentru prevenirea apariției bolilor, ci și pentru vindecarea acestora.

Ce bine s-a gândit Dumnezeu la toate lucrurile!

Dar noi, ce mai putem învăța de aici?

În pildele Sale, Mântuitorul ne compară uneori pe noi, oamenii, cu pământul, iar alteori cu pomii. Un text încărcat de semnificații este și cel din Ioan 15:5, ales de noi ca motto pentru acest număr al revistei:

„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine, și în cine rămân Eu, aduce mult rod; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic”.

Observăm cât de mare este nevoia de roade din punct de vedere spiritual, cu care se confruntă societatea. Avem nevoie de dragoste, de acceptare necondiționată, de bucurie, de încurajare, blândețe, răbdare, binefacere, fidelitate, cumpătare.

Sunt mulți semeni care suferă din cauza unor afecțiuni sufletești, iată câteva exemple: nevroză, depresie, lipsa stimei de sine, frustrări, dezamăgiri, temeri, îngrijorări, insomnie.

Oare unde vor găsi aceștia o masă încărcată de roade pentru a se hrăni și a scăpa de suferință ?

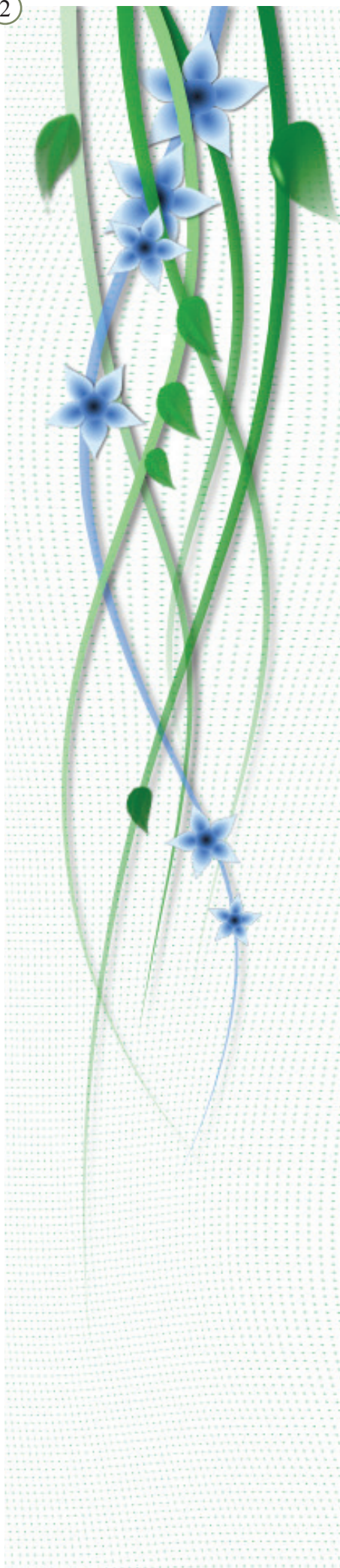
“Stau la margine de drum / Pomul copt și omul bun”, spune un cântec cunoscut pe la noi. Desigur în piață, la aprovizare și supermarket găsim fructe și legume de tot felul, dar oare roadele spirituale de unde le-am putea cumpăra?

Oricât vom căuta, nu vom găsi nici un loc în care să se vândă bunătate, liniște, pace, blândețe, autodisciplinare. Nu poți cumpăra astfel de produse nici de la farmacie, nici de la Mall, nici de la piață. Aceste roade – ale Duhului – se produc în grădina sufletului și nu se vând, ci se dăruiesc celor dragi, dar și celor străini și chiar „dușmanilor”, pentru că așa a lăsat Dumnezeu!

Deși roadele spirituale sunt atât de valoroase și binefăcătoare, nu ne putem lăuda cu ele, dacă le avem. Ele atestă trăirea noastră în Hristos, iar lipsa roadelor spirituale confirmă o realitate foarte tristă, aceea că ne-am despărțit de Hristos.

Rodica Baci

Biserica Betania, Târgu Mureș



In aceste zile caracterizate de multă frică, neîncredere, neajunsuri și nu în ultimul rând de mult păcat, nevoia de iubire a oamenilor este tot mai mare. Dacă privim și ascultăm cu atenție, observăm că cele mai multe cântece, filme sau cărți au la bază sentimentul de dragoste. Omul a fost creat cu această nevoie de dragoste, iar Dumnezeu a pus această nevoie în el.

Gândindu-mă la acest subiect, am căutat în Dicționarul Limbii Române sensul cuvântului „dragoste”. Conform dicționarului, dragostea este un sentiment de afecțiune foarte puternică, un atașament sufletesc. Astfel am înțeles de ce este dragostea percepută într-un mod pervertit.

Cuvântul Domnului ne spune că dragostea nu este ceva doar la nivelul sufletului, ceva ce vine de la noi, ci vine de la Duhul Sfânt. „Dar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, bunătatea, generozitatea, credința, blândețea, înfrânarea.” (Gal 5:22)

Ioan 15:1-10 este un pasaj biblic binecunoscut, în care Domnul Isus este asemuit cu Vița, iar noi creștinii cu mlădițele.

Versetul 8 spune: „Tatăl Meu este proslăvit prin aceasta că voi aduceți mult rod”. Puțin mai sus, în versetul 5: „Cel care rămâne în Mine și în care rămân Eu aduce mult rod.”

Versetul 9 și 10: „Rămâneți în dragostea Mea! Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea.”

Ioan 13:34: „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții! Așa cum v-am iubit Eu, tot așa să vă iubiți și voi unii pe alții.” Observați ce mult dorește Domnul ca noi să ne iubim unii pe ceilalți. Ținând cont de acest lucru, haideți să ne analizăm fiecare în ce măsură îndeplinim această poruncă. Analiza este individuală, deoarece fiecare va da socoteală doar pentru el, înaintea lui Dumnezeu.

Definiția pentru adevărata dragoste care vine de la Dumnezeu prin Duhul Sfânt, o găsim în 1 Corinteni 13:4-7: „Dragostea este răbdătoare, dragostea este plină de bunătate, nu este invidioasă, dragostea nu se laudă, nu este mândră, nu se comportă indecent, nu-și urmărește propriile interese, nu se supără, nu se gândește la rău, nu se bucură de nedreptate, ci își găsește bucuria în adevăr, suportă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul.”



Poate că ne este greu să recunoaștem că nu avem răbdare cu cei de lângă noi, care ne greșesc mereu și mereu, că nu mai găsim în noi nici un pic de bunătate atunci când judecăm pe cei care ne-au atins în puncte vulnerabile și că nu mai vrem să avem de a face cu ei.

Ne este chiar rușine să recunoaștem de câte ori ne-a încercat invidia văzând reușitele altora care au ajuns acolo unde și noi am fi dorit să fim, de câte ori ne-am mândrit cu ceea ce am reușit noi sau poate chiar cu ceea ce de fapt Domnul a făcut prin noi.

Oare am ajuns acolo încât să nu ne uităm la foloasele noastre, ci la ale altora, să-l vedem pe aproapele nostru mai presus decât pe noi înșine, să ne întrecem în a ne acorda cinste unii altora?

Nu sunt doar niște idealuri imposibil de atins. Sunt lucruri pe care Domnul le așteaptă de la noi.

Avem în noi puterea Duhului Sfânt care ne ajută să îndeplinim toate acestea. Ioan 13:35: „*Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții*”.

Credeți că ucenici vor fi doar creștinii dintr-o anumită confesiune religioasă? Nicidecum. 1Ioan 5:13 spune că acei care-L au pe Fiul, au viața veșnică. În acest caz putem noi să judecăm cine are pe Fiul și cine nu? Unii cred că credincioșii din biserica X sunt frați cu credincioșii din biserica Y, dar cu cei din biserica Z sunt doar verișori. Să nu ne amăgim, Domnul Isus a murit să ne aducă la toți înfierea (Gal 4:5). Deci: fie suntem toți frați, fie suntem străini. Dacă suntem frați, putem noi să ne acceptăm cu diferențele care sunt între noi? Dumnezeu ne-a creat diferiți și tocmai aceasta ar trebui să fie frumusețea creștinismului, unitatea în diversitate. Într-unul din timpurile de părtășie cu Domnul, El m-a întrebat dacă îmi iubesc frații astfel încât să trăiesc cu ei asemenea ucenicilor din Fapte 2:44-45 care aveau toate în comun și împărțeau banii între ei, după nevoile fiecăruia. Nu am avut nevoie de prea mult timp de gândire și am răspuns în mod sincer că nu am acest nivel al dragostei în viața mea. Atunci Domnul mi-a zis că aceea dragoste dorește El să o am eu și ceilalți creștini unii pentru ceilalți.

Ioan 15:7 spune: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, atunci cereți orice doriți și vi se va da*.”

Cerem multe lucruri de la Domnul și poate nu de puține ori suntem supărați sau frustrați pentru că nu le primim. Problema este la noi. Unele persoane vor spune: „*Este ușor de zis, dar greu de făcut. Tu nu știi cu ce fel de oameni am eu de-a face. Oamenii care nu mă acceptă pur și simplu*.” Însă 1Ioan 4:19 spune că noi iubim pentru că El ne-a iubit mai întâi. Deci pot iubi oamenii, chiar și pe acei care mă resping, deoarece nu am neapărat nevoie de acceptarea lor, eu am ceva mult mai mult, am iubirea și acceptarea lui Dumnezeu.

Privind la toate pasajele care vorbesc despre dragoste, putem spune că evidența nașterii din nou, din Dumnezeu, este faptul că ne iubim semenii și în primul rând pe frați. Nu e o doctrină, nu e o tradiție, este Cuvântul lui Dumnezeu.

1Ioan 4:8: „*Cel ce nu iubește nu L-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste*”.

Dragostea nu este un sentiment, este alegerea noastră. Haideți, astăzi, să alegem să ne iubim, să facem ca egoismul nostru să moară și să lăsăm pe Domnul Isus să crească tot mai mult în noi.

Au fost poate momente în care te-ai luptat să iubești, să lași interesele altora să primeze, dar curând ai dat înapoi, crezând că ceilalți profită de tine, de faptul că-i iubești.

Ai crezut că numai tu vezi așa lucrurile și ai mereu numai de pierdut. Te încurajez astăzi, nu te da bătută. Înaintea lui Dumnezeu nu este nimic care să poată fi ascuns (Evrei 4:13).

El te vede, te apreciază și te judecă. Judecata Lui este cea care rămâne, aprecierea Lui este cea care contează!

Autoare anonimă



O dată cu venirea distinsei toamne, ministrul roadelor, avem prilejul de a privi înapoi cu recunoștință și bucurie și de a aștepta cu nerăbdare momentul în care milioanele de frunze ruginii, trimise de ea însăși, dau startul culesului roadelor noastre.

Un cules... ce poate aduce atât roade de bună calitate cât și roade mai puțin gustoase. Pe plan spiritual ne întâlnim cu o situație identică, avem o rodire bună care este dată de umblarea noastră prin Duhul Sfânt:

„Dar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, bunătatea, generozitatea, credința, blândețea, înfrânarea.” (Galateni 5:22, 23a)

Și faptele firii care sunt exact opusul umblării noastre prin Duhul:

“...desfrâul, necurăția, depravarea, idolatria, vrăjitoria, dușmăniile, cearta, invidia, mâniile, ambițiile egoiste, neînțelegerile, partidele, geloziiile, beșiile, îmibușările...” (Galateni 5:19, 20, 21a)

Având în față cele două versete ne putem contura o imagine a ceea ce semănăm și apoi culegem, la un moment dat în viață. E pur și simplu o chestiune de alegere...



ROADA DUHULUI

Faptele firii pământești

“Pentru oameni, toamna este timpul recoltei, al adunării roadelor. Pentru natură, toamna este o perioadă a însămânțării, a risipirii în cele patru vânturi.”

Edwin Way Teale

Galateni 5:22,23 ne face cunoscut caracterul lui Isus Hristos și ne îndeamnă să ni-l însușim. Însă, ne întrebăm adesea: cum se poate realiza acest lucru? Răspunsul îl găsim în Cuvântul Său: “Vă spun: umblați prin Duhul și astfel nu veți împlini pofta firii”. Dar ce înseamnă să “umblăm în Duhul”?

O dată ce umblăm în firea pământească vom produce faptele firii pământești - desfrâul, necurăția, depravarea, idolatria, vrăjitoria, dușmăniile, cearta, invidia, mâniile, ambițiile egoiste, neînțelegerile, partidele, geloziiile, beșiile, îmibușările – dar în contrast cu aceasta există umblarea în Duhul care produce roadele Duhului.

Cum umblăm în Duhul?

Ioan 14:16, 17, 26 spune: „Și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt mângâietor... Duhul adevărului.” El „vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.” Ioan 15:26: „Când va veni mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului... El va mărturisi despre Mine.”

În final, Ioan 16:13 spune: „Când va veni mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.”

Duhul Sfânt ne aduce adevărul – adevărul despre Isus Hristos, care a venit pentru a-L descoperi pe Tatăl.

Astfel, Duhul Sfânt, în primul rând, descoperă adevărul despre Tatăl – că El este Prietenul nostru în aceeași măsură ca și Isus.

Doar înțelegând și fiind aproape de adevărul arătat prin dragostea jertfitoare de sine a lui Dumnezeu (agape), vom putea umbla în Duhul. Această dragoste este pentru mine, personal, rodul care dă startul culesului celorlalte roade... Fără de ea, celelalte sunt fără însemnătate...

„Dacă vorbesc în limbi omenești și îngerești, dar nu am dragoste, sunt un gong de aramă zgomotos sau un chimval zăngănitor...” (1 Corinteni 13:1)

Pot să am orice alt dar... să am bucurie, să am toată cunoașterea, să am credință încât să mut munții din loc... dar dacă nu am dragoste, nu am nimic (parafrizat 1 Corinteni 13:2).

Așadar... roadele Duhului Sfânt vor veni în mod natural atâta timp cât dragostea Sa ne va caracteriza viața și în orice situație vom alege ceea ce Dumnezeu ar fi ales.

*Biblia – versiune Cornilescu

**Biblia – NTR – noua traducere a Bibliei

Sursa 1: Lyndi Schwartz – Roada Duhului Sfânt



Camelia Mărginean

Biserica Filadelfia, Târgu Mureș

CE MINUNATĂ E DRAGOSTEA TA, DOAMNE!

Ce minunată e dragostea Ta, Doamne!

DRAGOSTEA TA e cel mai valoros lucru de pe pământ,
Cea mai mare minune a universului,
Cu adevărat și pe bună dreptate, singurul lucru care contează.

DRAGOSTEA TA mă ține în viață,
Ea îmi face posibil orice lucru care este spre folosul meu.
Ea este adevărată, puternică, unică, veșnică și desăvârșită.

Iubesc DRAGOSTEA TA.

DRAGOSTEA TA mă face să înțeleg rostul suferinței
Și tot ea mă ajută chiar și atunci
Când nu mai înțeleg nimic, să nu mă pierd.

Da, știu,

Nu mă voi pierde, voi rămâne în viață, voi fi biruitor,
Pentru că, DRAGOSTEA TA nu se va sfârși niciodată.

DRAGOSTEA TA mă vindecă

Ea e și cel mai înalt monument la care mă închin

Și primesc alinare.

DRAGOSTEA TA ne-a transformat

Dintr-un pustiu într-un loc prin care curg izvoare limpezi.

De fapt, ce minune, am devenit eu însumi un izvor

Din care curge DRAGOSTEA TA.

Ce adâncă e DRAGOSTEA TA,

Ea nu-mi cere nimic, doar dăruiește.

De fapt, DRAGOSTEA TA, Doamne,

Constituie, așa cum ai spus Tu,

O adevărată-mpărăție.

Cea mai puternică și veșnică,

În care fiecare dintre cei salvați,

Trăiește, crește și rodește asemeni unui pom fructifer.

Și aceasta doar pentru simplu fapt că Tu ne-ai răsădit

În împărăția veșnică a Fiului DRAGOSTEI TALE.

Rodica Baci

Biserica Betania, Târgu Mureș

o viață din belșug



Uneori, viața din belșug o trăim “datorită...” dar, de cele mai multe ori, “în ciuda...”. Când împrejurările vieții sunt împotriva noastră, trebuie să fim în stare să ne întindem pânzele sufletului și să navigăm folosind chiar și vânturile adverse.

Credința creștină nu ne oferă scutire de întristări, dureri și frustrări, ci ne oferă puterea nu numai de a suporta, ci și de a folosi în mod creativ aceste adversități. Secretul de a ști să folosești durerea, suferința și frustrarea este, în multe privințe, cel mai mare secret al vieții. Când l-ai învățat, ești imbatabil și de nezdrobot. Acesta este modul de viață al lui Isus Hristos!

Atunci când am crezut în Isus Hristos și ne-am însușit în mod personal jertfa Lui pe cruce, am devenit copii ai Lui Dumnezeu și toată plinătatea Dumnezeirii a venit să locuiască în noi: Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. O fărâma din Împărăția Lui Dumnezeu se află acum în inimile noastre.

Duhul Sfânt este acum cel ce ne călăuzește în tot ce avem de făcut, pe măsură ce firea noastră păcătoasă este răstignită asemeni jertfei lui Isus Hristos. Atunci putem să spunem, cu siguranță, că Dumnezeu este cu noi.

Creștinul poate să suporte orice, deoarece el poate accepta adversitățile și le poate folosi în mod creativ. Isus a fost atârnat pe cruce și El a fost în stare să suporte durerea.



El a putut să o suporte deoarece a știut să o folosească în mod creator.

Noi nu putem purta multă vreme crucea, căci ne va zdrobi dacă nu știm s-o luăm și s-o facem să slujească unor scopuri înalte.

Stoicul poartă crucea, dar creștinul o face să aducă roade. Oricine a învățat acest lucru, a învățat secretul vieții din belșug.

Viața creștină este o luptă a firii păcătoase împotriva naturii noi dată de Isus Hristos. Ca ființe umane căzute în păcat, noi suntem ținuți robi în trupul care tânjește după faptele firii păcătoase. Ca și creștini, noi avem Duhul Sfânt, care produce roada Lui în noi și ne dă putere să biruim faptele firii pământești, căci cei ce fac astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu (Galateni 5:19-21). Așa cum natura noastră umană produce anumite fructe care reflectă natura noastră, tot așa Duhul Sfânt produce în noi roada care reflectă natura Lui. Dacă Îi dăm Duhului Sfânt controlul vieților noastre, El va produce în ele această roadă.

“Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea,

îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.” (Galateni 5:22-23)

Frumusețea caracterului, asemănarea noastră reală cu Hristos este în întregime lucrarea Duhului Sfânt, este roada Lui. El o produce. El o cauzează, nu noi.

El va produce, în fiecare, aceeași roadă cu toate cele nouă arome: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor.

Când permitem Duhului Sfânt să producă în noi această roadă vom experimenta întreaga plinătate a vieții din belșug. Aceasta este imaginea desăvârșită a vieții lui Isus Hristos însuși. Aceasta dorește Dumnezeu pentru fiecare din copii Săi.

Oare nu este aceasta, viața după care tânjim toți, viața trăită în asemănare cu Isus Hristos?

Totuși, această viață nu ne este dată în mod natural și nu poate fi atinsă prin eforturi proprii, întrucât este „roada Duhului”.

În zilele noastre se vorbește foarte mult despre a-ți educa firea până când produce roada Duhului. Acest lucru nu este posibil, după cum spinii nu pot produce smochine, iar mărarinii struguri (Luca 6:44 și Matei 12:33).

Ne putem întreba: cum am putea să cooperăm cu Duhul Sfânt în lucrarea Sa de a cultiva roada Sa în viața noastră, debarasându-ne de toate gunoaiile care ne fac rău?

Isus însuși ne dă răspunsul la această întrebare: *"Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce rod, dacă nu rămâneți în mine. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic."* (Ioan 15:4-5)

În primul rând trebuie să recunoaștem că numai Duhul Sfânt, care lucrează în noi și prin noi, produce multă roadă. Dacă am fi lăsați de capul nostru, nu am produce decât burieni, spini și mărarini. În al doilea rând, trebuie să înțelegem că există un ciclu de creștere a oricărei roade în natură.

Tot așa se întâmplă cu roada Duhului Sfânt care pare să crească chiar mai greu dacă noi înșine nu cooperăm cu Duhul Sfânt, fiindcă voința noastră este determinată de alegerile pe care le facem. Să ne naștem în Împărăția lui Dumnezeu este un eveniment; el are loc spontan, în momentul în care credem în Isus Hristos ca Mântuitor personal.

Pentru a deveni însă un creștin matur și roditor e nevoie de timp și aceasta se întâmplă pe măsură ce ne împotrivim tot mai mult eului nostru și cedăm în favoarea Duhului Sfânt.

De aceea roada Duhului Sfânt în noi va fi dezvoltată la nivelul la care noi ne-am dorit, în măsura în care i-am permis Duhului Sfânt să ne modeleze temperamentul.

Temperamentul nostru plin de Duhul Sfânt nu are slăbiciuni; are laturile sale pozitive naturale, păstrându-ne individualitatea, dar nu este dominat de slăbiciuni. Duhul Sfânt transformă tocmai laturile negative.

Dumnezeu Tatăl însuși este cel care ne va ajuta în creșterea roadei Duhului Sfânt, așa după cum ne asigură Isus când ne spune că :

„... pe orice mlădiță care aduce rod, o curăț, ca să aducă și mai mult rod.” (Ioan 15:2)

Roada Duhului este rezultatul normal, așteptat al creșterii, maturizării, sfințirii, asemănării cu Hristos și plinătății Duhului Sfânt în viața unui creștin. Roada Duhului definește ceea ce este un creștin. Dar să nu uităm că faptele noastre demonstrează credința noastră intimă.

"Cei ce sunt ai lui Hristos Isus și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftele ei. Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm prin Duhul." (Galateni 5.24-25).

Cultivarea Roadei Duhului este secretul vieții de creștin trăită în belșug. Ca și în cazul oricărei roade, ea nu există pentru sine și nici chiar pentru pom, ci pentru a oferi sprijin, tărie și înviorare celor care se îngrijesc să culeagă roada. Hristos, Vița, nu trăiește pentru Sine. El nu S-a mântuit pe sine. Tot la fel și noi, dacă trăim pentru noi înșine, trăim degeaba, fiindcă nu ne împlinim menirea și nici scopul pentru care Dumnezeu ne-a adus la viață.

„Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi.

Dar mai presus de toate acestea îmbrăcați-vă cu dragostea, care

legătura desăvârșirii” (Coloseni 3:12-14).

Când căutăm scopul lui Dumnezeu pentru viața noastră, noi trebuie să căutăm în același timp și prezența Sa. Dacă petrecem timp în prezența Sa și îl lăsăm pe Duhul Sfânt să ne schimbe pe dinăuntru, atunci caracterul, comportamentul și înfățișarea noastră exterioară vor reflecta pe deplin acest lucru.

Pentru că suntem fiice ale Împăratului, noi de fapt Îl reprezentăm pe Domnul Isus oriunde mergem.

Prin transformarea pe care o aduce Duhul Sfânt în noi, putem arăta lumii acel sentiment de pace și seninătate atât de mult râvnit de mulți oameni în tumultul zilelor pe care le trăim și acolo unde suntem noi putem aduce transformare în oameni, lărgind Împărăția lui Dumnezeu din inimile noastre.

Dumnezeu, nu doar că își va împlini scopul Său cu noi, ci totodată va face *„...nespus mai mult decât cerem sau gândim noi.”* (Efeseni 3:20), infinit mai mult decât cele mai îndrăznețe dorințe, rugăciuni, gânduri, speranțe sau vise ale noastre.

De aceea Dumnezeu ne garantează o viață din belșug, plină de rod bun, tuturor acelor care ne punem credința în Fiul Său, rămânem în El și împlinim Cuvântul Lui. Alegerea, însă, este a noastră!



Carmen Nistor

Biserica Noul Legământ
Târgu Mureș

Dumnezeu este Creatorul, El a creat cerurile și pământul, El a creat ziua și noaptea, anotimpurile, păsările, florile, totul. El a avut un plan cu fiecare și le-a hotărât pe fiecare pentru o lucrare. Dumnezeu cunoaște totul pe nume, El o cunoaște și pe ... *regina nopți*. Ea e floarea care a fost creată cu un scop, dorind ca noi să învățăm de la ea și de la orice lucru pe care Mâna Domnului l-a creat.

Este scris, în Matei 6:28-29, că lui Dumnezeu îi pasă și de un fir de iarbă care crește și că El îmbracă iarba și crinii de pe câmp în așa fel cum nici împăratul Solomon, în toată slava și splendoarea lui, nu a fost îmbrăcat.

Dacă atât de mult îi pasă lui Dumnezeu de firele de iarbă și de florile create de El, care azi sunt și mâine se ofilesc, cu mult mai mult prețuiește El viața noastră! Dacă prețuiește creșterea unui fir de iarbă și investește timp, ploaie și soare ca să-l crească, cu atât mai mult se va îngriji să mă crească pe mine (și pe tine) ca să ajungem să fim asemenea staturii plinătății lui Hristos. (Efeseni 4:13)

Dumnezeu e oriunde cu mine și uneori alege să mă lase să fiu lumină în întuneric pentru ca și cei ce nu văd să vadă. Uneori Domnul permite să trec și eu prin aceleași situații prin care trec oamenii fără cunoștința de Dumnezeu ca să pot simți cu ei, ca să știu cum să-i îmbărbătez și să le vorbesc despre El. Prin ceasul întunericului vom trece fiecare, pentru că și Domnul Isus a trecut prin acest ceas de întuneric, dar El l-a biruit.

Da, sunt descurajată de multe ori când văd în mine atitudini care nu sunt după voia Lui, când văd în mine dorințe mai importante decât să mă apropiu cu toată inima de El, când văd că mă pripesc și judec repede orice mi se pare greșit, când văd, de multe ori, căci gândurile mele sunt departe de gândurile Lui, dar în toate acestea găsesc nădejde în faptul că Dumnezeu începe și, ce începe El și duce la bun sfârșit (Filipeni 1:6). El nu este om ...ca să îi pară rău de ceea ce promite. (Numeri 23:19).

Eu sunt incredințată că El, din pricina caracterului Său, nu poate să renunțe la mine... și nici eu nu doresc să renunț la El. Poate că nu am îngeri lângă mine să se plece spre mine și să-mi șoptească: "*crește!*" (așa cum, posibil, face Dumnezeu firului de iarbă), dar am prieteni în jurul meu care, îndemnați de Duhul Sfânt, îmi spun mereu: "*ridică-te!*", "*crede!*", "*nu renunța!*", "*crește!*" „*înfloarește!*" - și asta vreau să fac...să înfloresc tot mai mult ... spre Slava Lui!

Poate că procesul înfloririi mele nu este vizibil de pe azi pe mâine, poate pare că mereu stau pe loc..., dar eu știu că am crescut, mai cresc și că mai am încă mult de crescut ca să ajung la statura plinătății lui Hristos! Dar îi mulțumesc Domnului Isus pentru fiecare vorbă care a trezit în mine dorul după El, îi mulțumesc pentru fiecare muștrare prin care Domnul Isus mi-a arătat cât de mult mă iubește, dorindu-mă cu gelozie pentru El.

Îi mulțumesc Domnului pentru fiecare lucru frumos pe care l-am văzut și m-a făcut să mă gândesc la El. Îi mulțumesc că în fiecare zi mă strigă și-mi spune: "*Caută Fața Mea azi!*". Îi mulțumesc că este atât de smerit că se lasă găsit de mine în cele mai mici și neînsemnate lucruri ... de aceea nu mă mai supăr că am fost sădită să fiu ca și... „*regină a nopții*".

Cine nu o cunoaște pe regina nopții, floarea cu un parfum îmbietor care înfloarește târziu... seara ... după ce toate celelalte flori își închid petalele? Ce este caracteristic acestei flori? **Așteptarea!** Ea *așteaptă cu răbdare* privind în liniște cum toate celelalte flori își deschid petalele în căldura soarelui, cum ele își etalează culorile, cum zâmbesc trecătorilor care le admiră și cum își expun frumusețea în fiecare zi.... În tot acest timp, regina nopții - floarea albă, superbă, cu un miros de parfum - așteaptă cu răbdare ca și ea să-și poată deschide petalele și să poată răspândi parfumul ei fermecător...

Dar oare ce gândește ea în timpul ei de așteptare? Oare ce-i spune Creatorului ei?

„Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei. Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?” Matei 6:28-30.

Regina

Oare Îi zice (cum de multe ori zicem noi): „Doamne, de ce eu să înfloresc doar seara? De ce să fiu eu folositoare când celelalte flori nu mai au miros? Eu de ce trebuie să aștept așa de mult și de ce nu înfloresc și eu ziua când sunt mulți oameni și m-ar putea admira? Dacă eu înfloresc și răspândesc miros doar seara, atunci nu mă va remarca nimeni? Sau dacă cineva va trece pe lângă mine... vor fi doar dintre aceia care ajung târziu acasă și care... nu-și observă nici familia... ce să mai zic de flori? Oare să existe un folos în faptul că Tu m-ai creat ca eu să înfloresc doar... în singurătatea nopții?”

Dumnezeu nu greșește niciodată, așa cum El face ca apele să curgă în locuri secetoase, așa cum El face să înflorească pustia, tot așa știe cum să înfrumusețeze și noaptea... și El o înfrumusețează prin această „regină” pe care i-o dăruiește. Sigur că Dumnezeu a rânduit totul! El a rânduit anotimpurile, vremurile și chiar și stările inimilor oamenilor, de aceea crede că Dumnezeu îți poartă de grijă... chiar dacă e neagră noaptea în jurul tău!

Poate astăzi te simți ca și o regină a nopții, singură în noaptea spirituală din jurul tău, izolată, părăsită, asistând cum celor de lângă tine le merge bine, poate simți parfumul dragostei dar nu știi cum să-l dăruiești, gândindu-te că sunt mult mai multe flori care se deschid în miezul zilei... iar tu ești menită să te deschizi doar în durere... în noaptea frământărilor tale... când încercarea este tot mai mare... și parcă nimic și nimeni nu este de partea ta... Nu fii tristă și nu descuraja!

Crede că ceea Dumnezeu face este bun! El nu te va uita! El are nevoie de tine acolo unde ești... el are nevoie ca prin tine să învioreze suflete trudite și împovărate de păcat... de aceea rămâi așa cum ești și rămâi în locul în care ești...

Oamenii te vor observa atunci când întunericul este mare, când a apus și când toate circumstanțele vieții tale s-au închis... te vor observa cum aștepti cu răbdare izbăvirea din încercare și ei vor dori puterea ta de a rezista în răceala nopții, fiindcă vrei să faci voia Creatorului tău... iar apoi îl vor lauda pe Domnul Dumnezeu pentru „rezistența” ta, de aceea trăiește cu folos și nu descuraja, Dumnezeu e de partea ta!

Nu deznădăjdui și nu fii supărată pe soarta ta, nu fii nemulțumită de chemarea ta, pentru că dorința Domnului este să sădească flori și în locuri pustii, secetoase și întunecoase și, dacă pentru asta ești aleasă, atunci fii fericită și rămâi pură, fiindcă ești la fel de prețioasă în ochii Domnului ca orice altă floare creată de El. Dumnezeu a investit puterea Lui în tine, puterea de a sta în toiul nopții ca și o „floare a nopții” iar aceasta floare nu e nimeni alta decât... regina Lui.....floarea albă și imaculată care este în contrast cu tot întunericul, Domnul Isus dorind ca ea să fie cu adevărat vizibilă în SEARA și în ÎNTUNERICUL ce se lasă grăbit peste lumea întreagă.

Da, e floarea care poate fi zărită de departe, pentru că ea poartă această minunată haină albă, haina neprihănirii, haina sfințeniei, haina mulțumirii, haina recunoștinței, haina laudei... tocmai de aceea și Domnul Isus a numit-o „Regina! - fiica Împăratului!”

Nu te plânge de nimic, ci fii regina acestor nopți de întuneric spiritual pe care le trăim tot mai intens în aceste vremuri tulburi, fii cea care stai „închisă” față de păcatele care se fac astăzi chiar și la lumina zilei, știind că Domnul e cu tine, fii cea care să luminezi în orice vreme Lumina Domnului Isus și păstrează curată haina ta albă de regină, fii cea care să lași totdeauna în urma ta parfumul Cerului, parfumul bunătății, știind că ceea ce face farmecul unui om este... doar bunătatea lui.

Da, lasă ca oricine te va cunoaște, oricine te va observa (poate nu vor fi mulți cei ce te vor vedea), lasă ca prezența ta în orice loc, oriunde vei fi, să răspândească mirosul Domnului Isus... și atunci ți-ai împlinit scopul trăirii pe pământ, fiindcă tu ești... și eu sunt... regina Domnului Isus!

Cristina

Slujire după inima Lui



Daniela Rotar

Biserica Filadelfia, Târgu Mureș



fânta



criptură

e presarată cu oameni, femei și bărbați devotați slujirii. Oameni care au făcut din slujire scopul vieții lor. Oameni care au renunțat la idealurile lor și și-au însușit visul lui Dumnezeu pentru viața lor. Adevărați eroi, oameni extraordinari care au făcut lucruri extraordinare.

Viețile multor eroi par însă departe de realitatea cu care ne confruntăm noi zilnic. Lupta pe care o ducem noi zi de zi este la cu totul alt nivel. Ostenite de responsabilitățile care apasă pe umerii noștri, e greu să găsim echilibru între ciorba de fasole și călcatul hainelor, între educarea copiilor și timpul investit în perfecționarea profesională. În mijlocul rutinei sau a haosului care ne copleșește se ridică întrebarea: ce este slujirea? Doar o povară în plus pe care să o adăugăm responsabilităților noastre? Un lucru pe care trebuie să îl adaug pe "lista de făcut"? Unul dintre sensurile cuvântului slujire care apare în Dicționarul Explicativ al Limbii Române este: *a munci pentru altul, a fi la dispoziția unui stăpân*.

Dacă privim slujirea din perspectiva aceasta înseamnă că dacă vrem să slujim trebuie să fim la dispoziția Stăpânului.



Adică renunț la visul meu și îmbrățișez visul Lui.

Cred însă, că de multe ori nu e așa de important ce facem (atâta timp cât suntem în voia Lui Dumnezeu) cât felul în care facem ceea ce facem.

Adică îl pot sluji pe Dumnezeu fiind o soție mulțumitoare, o mamă cu o atitudine pozitivă într-o societate dominată de nemulțumire și negativism, pot fi o angajată care respectă regulile nu doar sub ochii șefilor, pot fi o studentă sau o elevă integă într-o lume murdară.

Indiferent de circumstanțele în care ne aflăm, Dumnezeu dorește ca să fim noi înșine.

Apostolul Pavel, care a făcut din propovăduirea Evangheliei scopul vieții Lui, ne dă un sfat practic în Filipeni, privitor la slujire:

„Faceți toate lucrurile fără să vă plângeți și fără să vă certați, ca să fiți fără pată și curați, copii ai lui Dumnezeu, în mijlocul unei generații necinstite și pervertite. Străluciți ca niște stele în univers.”
(Filipeni 2: 14-16, traducerea NTR)

Dumnezeu a investit în noi aptitudini, talente, noi trebuie să le dezvoltăm și să le folosim. Scopul nostru să fie: să ne îndrăgostim de El și atunci, cu siguranță, din iubirea noastră se va naște slujire după inima Lui.

Roadă lor

“Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți” (Galateni 6:10)

I. Într-un sat uitat de lume
Printre oamenii de-acol’
Locuiau doi frați de nume
Însă nu-și dădeau ocol.
Doar de nume erau legați
Și prin sângele de mamă,
Însă nu se-aveau ca frați
După cum, de bună seamă,
Unul și-a făcut un rost
Și-a uitat...

Omul era înstărit:
Case, acaret, stupine
Se-ntindeau cât vezi cu ochii!
Și hambare pline, pline...
Odăi mari cu covorașe,
Cu scumpeturi felurite,
Cu intrările înalte
Și fațade zugrăvite...

Judecata despre sine
Era multă și-nălțată.
Îi plăcea să aibă multe,
Să se vadă-n primu’n toate
Și cu starea laudată:
“Jur, chiar Domnul dacă vine
Are unde pune capul.
Azi să vină... sau la noapte!
I-oi deschide într-o clipă
Și l-aș omeni ca omul,
Și i-aș pune-n braț de toate!
L-oi spăla și primeni
Și i-oi da bune bucate,
Un loc cald pentru-a dormi
Ca un prunc...” Așa socoate
Omu-acesta bogătan.

Însă, chiar în acea seară,
O furtună... Ce furtună!
S-a iscat pe ne-așteptate...
Jale și prăpăd răsună!

Un bătrân cu capul gol,
Îndoindu-se de spate,
Bate-n poarta zugrăvită
Și așteaptă...

Ploaia îl lovește crunt
Și c-o mână se ferește
De urgia care curge...
Curge, nu se mai oprește!
Și din casa luminată
Nici o vorbă nu se-aude.
Iac-așa!... Scârțâie poarta...
Cineva o să-l primească!
Și-un loc cald, uscat și moale
Are să se pregătească.
“Pfui...! Un cerșetor! Ehei,
Să dispari din ochii mei!
Doamne, Doamne! Până când?
Doar pramatii și scursuri!
Dar un domn... așa, ca mine,
Când o fi să-mi calce pragul?
Nu te pot primi... hai, du-te!
Ai să-mi uzi masa și patul
Vrei mâncare? N-am, chiar n-am!
Caută-ți de drum. Hai, du-te!”

Și s-a dus prin ploaia rece,
Pân’ la marginea de sat
Abia târându-și brâul.
Câini răi de după garduri
Abia așteptau să-l rupă,
Parcă n-ar fi rupt destul...

II. Mahalaua-ncețoșată
Mărginea satul bogat.
Era roasă, neagră, sumbră
De noroaie înecată
Plină de săraci sadea.
Cine oare să-l primească?
Toți erau ca vai de ei,
N-aveau nici cu cea bea apă!
Doar ici-colo un bordei,
Câte-un câine ros de lanț
Și copii desculți pe-afară
Ce se-adăposteau de ploaie
Și râdeau de câte-o mamă
Ce, cu fusta ridicată,
Făcea brazde prin noroaie
Căutându-și lung copiii
Să-i adune de pe uliți,
Să îi așeze-n calde paie
Și să-i țin-acol’, cuminiți.

Cerșetorul încurcat
A bătut în lemnul ușii
Primului bordei găsit.
Se-aștepta la un pomelnic...
Mai ceva ca altă dată!
Însă ploaia grea și rece
Îl îndeamnă să mai bată.

Stă înfrigurat și așteaptă...
Ușa grabnic se deschide
Și o mână îl apucă:
“Omule, pe vremea asta
Te-a găsit dorul de ducă?
Hai aproape, lângă foc...
Mai aproape, nu te teme...
Pune înc-un blid, nevastă
Și mai fă un loc la masă”.
Era ce-l de-al doilea frate
Bun la inimă în toate.

Peste așteptări i-a fost...
Ce puțin aveau cei doi:
Un bordei și-un loc de copt
Pentru pâinea din cea neagră,
Terci din linte, mămăligă...
Și din gura lor ieșeau
Numai vorbe bune, dulci,
Să tot stai să îi ascuți.
O, și mai aveau ceva:
Opt culcușuri lângă vatră
Pentru opt copii desculți.

Și ce că erau săraci?
Și neștiutori de carte?
Inima și-au ascultat
După cum spunea Cuvântul
La biserică-nvățat:
Nimeni nu-i mai sus ca altul
Că-i sărac, că-i împărat.

Colo sus, în Cartea Vieții,
Domnul scrisese-n dreptul lor:
“Și, cu tot puținul lor;
Au primit un cerșetor.
Am fost sărac și-nfrigurat,
M-au luat, M-au îmbrăcat.
Flămând și însetat am fost
Și ei M-au săturat”.



Geta Ocoș

Biserica Noul Legământ,
Târgu Mureș

Iată-mă Trimite-mă



Ce înseamnă a sluji?

Conform DEX înseamnă:

(I) a muncii pentru altul, a fi la dispoziția unui stăpân; (II) a oficia o slujbă religioasă. Conform Bibliei, slujirea este contribuția pe care o avem ca mădular în trupul lui Hristos pentru a fi o mărturie vie a lui Isus în familie, în comunitate, în lume, este cununa tuturor darurilor!

Majoritatea Bisericilor și credincioșilor cred din toata inima lor și afirmă valoarea femeilor înaintea lui Dumnezeu. Ele reprezintă o enormă resursă umană în lucrarea lui Dumnezeu în lume. Planul lui Dumnezeu este acela ca oamenii să lucreze pentru semenii lor. Noi trebuie să fim lucrători împreună cu Dumnezeu, deoarece El nu-și va încheia lucrarea fără slujitorii omenești. Fiecăruia îi este destinată o lucrare distinctă. Dumnezeu îi cere fiecăruia să fie un lucrător în via Sa, să lucreze pentru El, potrivit destoiniciei sale. Femeile, ca și bărbații, pot să se angajeze într-o lucrare de a spune adevărul acolo unde poate să lucreze și să se evidențieze.

Ele își pot ocupa locul în lucrare în timp de criză și Domnul va lucra prin ele și vor avea stăpânirea de sine care se cere pentru acest timp.

Dumnezeu cheamă femei lucrătoare sânguincioase, prudente, cu inima caldă și duioasă, precum și credincioasă față de principiile adevărului. Este nevoie de femei cu principii ferme și cu un caracter hotărât, care cred că trăim cu adevărat zilele din urmă, femei care lucrează cu blândețea lui Hristos oriunde pot găsi o lucrare de făcut pentru salvarea de suflete.

Fiecare femeie care pretinde că este o copilă a lui Dumnezeu trebuie să simtă cu adevărat responsabilitatea de a-i ajuta pe cei din apropierea ei. Slujirea te scoate din anonimat, dar mai ales slujirea este răsplătită! Slujirea cere curaj, cere să renunți la zona de confort, să te uiți la Isus și să trăiești cum vrea El. Ce ne împiedică să ne implicăm în slujire? Nu implicarea este eșecul, ci rămânerea în zona de confort.

“După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă.” (Iacov 2:26)

Permiteți-mi să amintesc câteva segmente de lucru în slujire:

- OSPITALITATEA: *“Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii prin ea au găzduit, fără să știe, pe îngeri.”* (Evrei 13:2)

Ospitalitatea este darul primordial pe care prietenii și-l dau unii altora, și permit altei persoane să intre în viața lor.

Ospitalitatea izvorăște din inima unei persoane care a învățat să fie o bună gazdă a sufletului.

Aceste gazde vor oferi celor care le intră în casă un loc de siguranță și un spirit al apartenenței.

- T R A N S M I T E R E A ÎNVĂȚĂTURII (MOȘTENIREA) în diferite etape ale vieții: *“Ceea ce ai auzit de la mine... încredințează unor oameni de încredere care să fie în stare să-i învețe pe alții...”* (2Tim 2:2). Femeile sunt înzestrate de Dumnezeu cu daruri și sunt chemate în lucrare, de aceea ele sunt absolut esențiale în creșterea, maturizarea și mărturia Bisericii în lume. Mamele au obligația să transmită copiilor și apoi nepoților “calea, adevărul și viața”, adică să-L mărturisească pe Isus cu vorba și cu fapta.

Fiecare suflet care cunoaște adevărul trebuie să stea la locul rânduit și să zică: *“Iată-mă, trimite-mă”* (Isaia 6:8). Tit recomandă femeilor mai în vârstă să învețe și să încurajeze pe femeile mai tinere (Tit 2:3-5).

continuare in pag.11



Femeile pot să învețe și să încurajeze pe alte femei în moduri absolut unice și feminine, așa încât perspectiva biblică să fie înțeleasă și aplicată mai bine.

- BINEFACEREA ȘI DĂRNICIA: *“Să nu dați uitării binefacerea și dărnicia; căci lui Dumnezeu jertfe ca acestea Îi plac.”* (Evrei 13:16)

Dragostea pentru Isus trebuie să ne mobilizeze să binecuvântăm și să dăruim dragoste celor marginalizați, celor care nu ne pot întoarce serviciul. De dragul Mântuitorului, să vizităm și să mângâiem văduvele și orfanii, să sprijinim familiile cu mulți copii, să ajutăm mamele cu mulți copii. Se pot constitui lanțuri de slujire pentru cei aflați în spital sau pe patul de suferință (unele contribuie cu bani, altele gătesc, altele fac vizite la spital...).

- RUGĂCIUNEA: *“Rugați-vă pentru noi”* (Evrei 13:18, 1 Tes. 5:25). Este slujirea la îndemână a oricărei femei. Înălțați-vă întotdeauna inima în rugăciune spre Dumnezeu ca să puteți avea succes în a aduna câteva mlădițe sălbatice care pot fi altoite în adevărata viță și pot aduce roade pentru slava lui Dumnezeu. Alergarea noastră este în puterea lui Dumnezeu: *“...dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterile, ei zboară ca vulturii, aleargă și nu oboresc, umblă și nu ostenesc.”* (Isaia 40:31)

Doresc ca fiecare femeie să se implice și să lucreze, să-și înțeleagă locul și chemarea în slujire, să-și pună toate abilitățile cu care a înzestrat-o bunul Dumnezeu... să ne regăsim în Ps.68:11 *“Un cuvânt spune Domnul și femeile aducătoare de vești bune sunt o mare oștire!”*.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Lidia Aldea

Biserica Bethel, Târgu Mureș

LUCRAREA DIN BERINDEI

Filipeni 3.7: “Însă toate lucrurile care pentru mine erau un câștig le consider ca o pierdere, de dragul lui Cristos”. ... E o alegere pe care Pavel a făcut-o... o alegere la care sunt chemați toți copiii Săi.

Dumnezeu lucrează prin oamenii care aleg să renunțe la ceea ce caută lumea, în schimbul acestei chemări sfinte... și astfel se nasc lucrări prin care sunt atinși acei care nu-L cunosc pe Tatăl.

Am avut harul să iau parte și eu la o astfel de lucrare: este lucrarea din Berindei, județul Olt, care a început prin Alina Gabor, o tânără plină de curaj

care a ales să răspundă chemării lui Dumnezeu, aceea de a trăi într-un loc uitat de mulți, dar nu și de El.

După ce a terminat medicina în Sibiu, a căutat un sat în care nu exista medic, pentru a începe să se implice în viața de zi cu zi a oamenilor de acolo, punând în slujba lor tot ceea ce Dumnezeu a investit în ea.

Am avut ocazia să o cunoaștem și noi, un grup de tineri din Târgu Mureș și Aiud. De atunci, încercăm să fim un sprijin pentru Alina, în folosul lucrării din Berindei. Copiii ne-au atras în mod deosebit prin deschiderea și receptivitatea lor.

Am petrecut timp cu ei, învățând despre Dumnezeu, jucându-ne și astfel am ajuns să îi cunoaștem, să ne apropiem unii de alții și să ne fie dor să ne întâlnim. Știm că Dumnezeu îi iubește și vrem ca și ei să știe asta!

Rugați-vă pentru Berindei!

Rugați-vă pentru Alina și...de ce nu?...veniți cu noi!



Iulia Ciungan

Biserica Filadelfia, Târgu Mureș



DUMNEZEU

vrea să ne transforme

PRIVESC la zilele în care umblam departe de Dumnezeu și îmi dau seama că dacă El nu bătea insistent la poarta inimii mele, eu și acum rătăceam prin Pustiul - locul în care diavolul de multe ori încearcă să ne tragă, iubirea sinceră nu se cunoaște, pacea nu se câștigă decât prin vorbe urâte, bani, ură, divorț, crime.

Domnul mi-a arătat că dacă nu dorim să fim închiși în cușca celui rău, trebuie cu adevărat să ne transformăm, ducându-ne până la Calvar, acolo unde păcatul nostru a fost plătit. Datoria noastră este să lăsăm TOTUL pentru Dumnezeu, să ne dezbrăcăm de omul vechi și să îmbrăcăm Haina Sfântă. Dumnezeu ne repetă zi de zi că este un Dumnezeu gelos care ne dorește cu ardoare și, ca noi să moștenim Împărăția, are câteva așteptări de la noi: **POCĂINȚĂ-SMERENIE-SFINȚENIE**.

Cunoaștem, foarte bine, că nu ajunge doar să spunem că ne-am pocăit, că ne-am născut din nou. Viața trăită în pocăință pe acest pământ, nu este chiar atât de roz cum credem de multe ori.

Dacă nu construim alături de Dumnezeu un mod de viață, diavolul își va găsi loc printre inimile noastre, în familiile noastre, iar într-o zi ne vom trezi că nu mai avem pace, nu mai suntem fericiți și ne întrebăm: de ce nu mai simt acea râvnă după Dumnezeu? De ce programele din biserică nu mai sunt la fel? De ce oamenii sunt mai răi acum? Problema este la noi înșine.

Niciodată nu ne va ploua în palmă dacă noi nu întindem mâna. Așa lucrează diavolul: ne leagă cu un lanț din care, dacă ne "trezim" prea târziu, este foarte greu să ieșim.

Într-o zi de post, am deschis Biblia la Ieremia 24. După ce am citit, mi-am dat seama că dacă vreau ca

eu și casa mea să fim ca acel coș cu smochine bune, trebuie cu adevărat să las tot ce încă mai este nefolositor, să mă întorc cu adevărat la Dumnezeu.

"Le voi da o inimă ca să înțeleagă că Eu sunt Domnul. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor, dacă se vor întoarce la Mine cu toată inima lor". Am început să plâng, să mă rog, spunându-I: *"Doamne! Vreau cu toată inima să mă întorc la Tine, deoarece vreau ca să fiu împreună cu familia mea, Poporul Tău, dar spune-mi cum să procedez, ce să fac? Simt că nu sunt așa cum ai dori Tu, am unele probleme"*.

Am continuat să deschid din nou Biblia și Domnul mi-a vorbit din Numeri 12, unde Maria și Aaron vorbesc împotriva lui Moise. Capedeapsă, Dumnezeu poruncește ca Maria să fie închisă 7 zile afară din tabără.



Mi-am imaginat ce s-ar întâmpla cu mine dacă m-aș comporta necuviincios înaintea Celui care m-a ales din pântecele mamei mele și m-a pus deoparte? Am decis să îmi iau 7 zile de post, în care să fiu altfel. Nu știam cum să țin 7 zile post și, din nou, L-am întrebat pe Dumnezeu. Iar El, prin îndurarea Lui, mi-a deschis la Matei 25:35-36: *“Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și mi-ați dat de băut, am fost străin, și M-ați primit; am fost gol, și M-ați îmbrăcat, am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți, am fost în temniță, și ați venit pe la Mine”*. În acele zile de post, Domnul m-a ajutat să îndeplinesc aceste fapte pe care Domnul Isus spune că dacă le facem cuiva, Lui i le facem. Ultima zi de post în care trebuia să vizitez pe cineva din temniță a fost ziua cea mai deosebită, zi în care Domnul mi-a arătat cum poate lucra.

Am pornit înspre Penitenciar cu o plăsuță cu mâncare și un Nou Testament. La intrare, era o femeie cu fetița ei, care aveau nevoie de o cerere însă domnul de la poartă le-a trimis la notarul public.

I-am povestit portarului că aș dori, dacă se poate, să vizitez un deținut, să vorbesc cu el, să văd cum e viața lui și să îi dau de mâncare, însă mi-a spus că nu există nici o posibilitate ca să pot vorbi cu cineva, mai ales dacă nu cunoșteam nici un deținut. Am plecat tristă afară și m-am gândit să o aștept pe femeia și fetița care intraseră în penitenciar deodată cu mine. Am așteptat, însă nu mai veneau.

Nu vroiam să merg acasă cu plasa, fără să îndeplinesc ce îmi ceruse Dumnezeu. Eram convinsă că Domnul mă va ajuta. Am luat o foaie și am scris un fel de scrisoare pentru cel care avea să primească pachetulul.

I-am scris că, deși nu îl/o cunosc și nu știu pentru ce motiv este închis, trebuie să știe că Domnul Isus poate să îi ofere brațul Său și iertarea Lui, dacă el regretă cu adevărat păcatul său, fiindcă Isus Hristos a murit atât pentru mine, cât și pentru el.

M-am întors la portar, întrebându-l dacă poate să ducă el pachetul cuiva, însă din nou am primit un răspuns negativ. M-a sfătuit să merg la poarta penitenciarului unde vin vizitatori, poate întâlnesc pe cineva căruia să-i dau pachetul. Cum am ajuns acolo, am întâlnit 3 persoane: bunica, mama și fiica. Le-am oprit, le-am întrebat dacă merg în vizită la cineva și mi-au spus că vor să-și viziteze băiatul, închis pentru 2 ani. Le-am povestit că Dumnezeu m-a trimis și de ce sunt acolo.

Nu le venea să creadă, Îl laudau pe Dumnezeu și Îi mulțumeau. Timp de 2 ore le-am povestit cum Dumnezeu a schimbat viața mea și cât de important este să lăsăm totul pentru El, ca să devenim fericiți cu adevărat.

Aveau lacrimi în ochi... Lacrimi de bucurie. Mi-au spus că nu vor uita niciodată acea zi. S-a legat o prietenie între noi și îmi doresc din toată inima ca Dumnezeu să se atingă de viețile lor și să primească bucuria Mântuirii. În acea zi, Dumnezeu mi-a arătat că dacă El nu este în control, noi putem spune o mie de cuvinte, care fără El devin goale.

Mă bucur că Domnul m-a eliberat și m-a transformat. Slavă Lui. Eu cred că El dorește cu adevărat să ne transforme însă, pentru asta, noi trebuie să ne dorim și mai mult lucrul acesta, să stăm la picioarele Lui, să ne lepădăm de toate lucrurile lumești și să ne smerim înaintea Lui.

“Tată Iubitor! Îți sunt recunoscătoare și vreau să rămân la fel toată viața mea, așa cum ți-am promis în apa Botezului. De multe ori vin încercările și parcă sunt doborâtă, însă Tu, de fiecare dată ai grijă să nu mă clatin, să nu cad, mă prinzi cu Mâna Ta caldă. Mi-ai arătat, Doamne, că nu există bucurie mai mare decât aceea de a te avea pe Tine - TATĂ. Sunt onorată de acest nume de COPIL, pe care mi l-ai dat. Te rog, ajută-ne să conștientizăm care a fost Prețul pentru care noi nu mai rătăcim, să îți aducem bucurie prin faptele noastre și să nu te mai facem de rușine. Îți mulțumesc, în Numele Domnului Isus! Amin. “



Loredana Milașcon

Biserica Betania, Târgu Mureș

Melania Berghianu

Biserica Betania, Târgu Mureș

ZACUSCĂ

E anotimpul în care ne îngrijim de familia noastră îndeosebi prin pusul pe iarnă, nu-i așa? Deci, cum să lipseasca neprefăcută și tradiționala zacuscă din cămara noastră cu bunătăți? Dacă nu ați reușit încă să vă faceți timp pentru o porție de zacuscă, vă împărtășesc rețeta adoptată de mine anul acesta.



Ingrediente:

- 6 kg vinete
- 3 kg ardei Kapia
- 2 kg ceapă
- sare
- piper boabe
- piper măcinat
- foi de dafin
- 1 ardei pișcos
- 1,5 l bulion
- 1 l ulei



Mod de preparare:

Se prăjesc vinetele pe plită și se curată de coajă. Se lasă la scurs în strecurătoare, iar după ce s-au răcit se dau prin mașina de tocat. La fel procedăm și cu ardeii kapia: se prăjesc și se curată de coajă, apoi se dau prin mașina de tocat. Peste ardei puteți să puneți puțină sare înainte de a-i curăța - se vor curăța mult mai ușor. Ceapa curățită se fierbe 10 minute, iar după ce s-a răcit se dă și ea prin mașină.

Vinetele, ardeii și cepele se călesc în ulei, fiecare separat, până se îngroașă. Se adaugă în timpul fierberii: foile de dafin, boabele de piper, piperul măcinat, ardeii pișcos și sarea, după gust. Se amestecă vinetele cu ardeii și ceapa călită în prealabil. Peste ele se toarnă bulionul în clocot. Se mai fierb împreună încă 10-15 minute la foc mic. Amestecați zacusca încontinuu, cu o lingură mare de lemn și insistați pe fundul oalei pentru că este foarte sensibilă și, dacă se prinde sau se afumă, tot gustul se strică.

Sterilizăm borcanele în cuptor și turnăm zacusca fierbinte atât timp cât ele sunt încălzite. Borcanele se dau la cuptor la foc mic, într-o tavă, timp de 10 minute. După ce se scot din cuptor, se învelesc în pături, unde se lasă la răcit 1-2 zile, după care se pun în cămară.

Poftă bună!

Tartă “Luris”

“Luris” este creația mea, o încropeală din ingredientele pe care, acum ceva timp, le aveam în casă când un telefon îmi anunța vizita plăcută a unei prietene. Era frigul lunii ianuarie și nu aș fi vrut să ies din casă cu doi copii foarte mici ca să cumpăr ceva dulce. Ca orice mămică, nu-mi lipseau din casă biscuiții, mierea, untul și brânza de vaci, ba am mai găsit prin cămară un plic de cremă și unul de glazură. Mi-am pus imaginația la încercare și uitați ce a ieșit! Am fost foarte mulțumită de rezultat și tarta a avut succes. Am pregătit-o mai des și am pasat rețeta mai departe. Atunci când am fost întrebată cum se numește, nu am stat prea mult pe gânduri: nu era nici un nume mai potrivit decât “Luris”, adică Luca și Daris, bulgărașii mei de aur. Pe atunci, în 2008, Daris avea puțin peste 3 ani și Luca doar câteva luni, iar eu “atentasem” la bunătățile lor ca să ies basma curată...

Geta Ocoș

Biserica Noul Legământ,
Târgu Mureș

Timp de pregătire: 20 - 30 minute

Păstrare la rece: 1 - 2 ore

Ingrediente:

- 500 g biscuiți,
- ½ pachet unt,
- 350 ml lapte,
- 200 g brânză de vaci,
- 3-4 linguri miere,
- 1 plic cremă vanilie Dr.Oetker cu preparare la rece,
- 1 plic glazură cu aromă de lămâie Dr.Oetker.

Sâmbăta este zi de prăjitur! Știu de vineri ce vreau să fac și mă consult cu pofticioșii din casă, așa că dimineața la ora 9 totul este aranjat pe masa din bucătărie. Pregătesc șorțulețele băieților, care vor neapărat să ajute (de cele mai multe ori am de curățat după “ajutorul” lor, dar buna lor intenție contează mai mult) și încep. Acum începeți și voi:

Mod de preparare:

1. Sfărâmați biscuiții cât mai mărunț: cu mâna, prin mașina de tocat sau în robotul de bucătărie. Frământați-i cu untul moale (nu topit) până încep să aibă consistență, apoi folosiți-vă palmele pentru a presa compoziția într-o tavă rotundă pe care nu trebuie să o tapetați, pentru că untul care leagă biscuiții are suficientă aderență. Apăsăți cu putere! Nu uitați să puneți deoparte 2-3 linguri din această compoziție, pentru decorul de la final.

2. Pregătiți crema de vanilie după instrucțiunile de pe plic, dar eu vă recomand să folosiți mai puțin lapte, pentru a obține o cremă foarte consistentă. Răsturnați brânza de vaci și mierea peste crema obținută și, amestecând energic de câteva ori, veți avea o cremă ca o spumă, pe care o puteți deja întinde peste blatul din tavă. Presărați biscuiții păstrați deoparte sau lăsați-i pe cei mici să o facă, apoi “aruncați” glazura de lămâie după ce ați pregătit-o conform instrucțiunilor de pe plic.

3. N-o acoperiți, ci lăsați tarta “să respire” și dați-o la rece. Tăiați felii triunghiulare, întocmai ca feliile de tort. “Luris” este un desert minunat care poate fi servit după masa de amiază, în familie.

Poftă bună!



LANȚUL VIEȚII

În lanțul vieții faci și tu parte, cea care porți numele de femeie...

Suflet de femeie, perlă ascunsă în acest trup firav, traversezi an de an cursul acestei vieți, cu biruințe, uneori înfrângeri, speranțe, alteori deznădejdi. Prin toate decizi să mergi..., să mergi înainte continuând lupta cu ceea ce se cheamă Viață. Sursa de putere pe care Domnul alege să ți-o dea vine prin ochii senini, prin zâmbetul cald, prin mulțumirea celor dragi, prin îmbrățișarea strânsă de copilăș.

În lanțul vieții faci și tu parte, cea care porți numele de femeie, definită prin frumusețe, putere, blândețe, cântec, poezie, gingășie, iubită, neprețuită mamă..., dar mai presus de toate femeie. Doar prin tine, suflet de femeie, Dumnezeu a hotărât ca făptura umană să ia ființă. Iubind așa de mult umanitatea, Creatorul a toate, o protejează prin legea Lui. Ce se întâmplă când această lege a umanității este încălcată, greșit interpretată, ignorată?

Dumnezeu aduce blestemul, judecata asupra întregii națiuni și asupra generațiilor.

Biblia relatează cazul împăratului Manase în 2Împărați 24:1-4, care “...din pricina tuturor păcatelor săvârșite..., din pricina sângelui nevinovat pe care-l vărsase” Dumnezeu decide “lepădarea...dinaintea Lui” a întregii națiuni Iuda.

Ce facem noi, eu și cu tine, ca să împiedicăm acest păcat, această judecată viitoare?

Generația noastră, națiuni întregi, vor fi trase la răspundere pentru sângele nevinovat, vărsat din pricina avortului.

Știi că la 2 secunde, tic...tic... de 2 ori, viața unui copil inocent, fără nume îi este scurtată printr-un avort? Știi că 15% dintre femeile care recurg la avort au sub 20 de ani?

Suntem chemați de Dumnezeu cu toții, tineri, adulți, vârstnici, să împlinim versetele din Matei 5:13-14:

“Voi sunteți sarea pământului...lumina lumii”.
“O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă”.

La această chemare încercă să răspundă **Fundația Mater**, organizând cursuri educative pentru sănătate, având ca teme: prevenția bolilor cu transmitere sexuală, ce trebuie să știm despre sarcină și avort, prevenția consumului de droguri, pornografie și dependența de calculator.

Toate aceste proiecte sunt desfășurate în colaborare cu partenerii: Primăria Municipiului, Inspectoratul Școlar, Centrul de Prevenție, Evaluare și Consiliere Tîrgu-Mureș. Observând lipsa de informare a unui segment semnificativ din populație, **Fundația MATER** a organizat în 4 iulie 2010, evenimentul “**Lanțul vieții**”. Scopul principal a fost conștientizarea tinerilor, adulților din orașul Tîrgu-Mureș asupra a ceea ce înseamnă și ce presupune avortul.

Pentru ca mesajul să ajungă la sufletul celor prezenți, liderii bisericești din diferite culte și autoritățile locale, au dat mâna în colaborarea cu **Fundația MATER**.

Sursele mass-media au făcut posibil ca sloganul evenimentului “*Merită, alege viața!*” să ajungă în toată țară și dincolo de hotare.

Printre participanți, unii dintre ei chiar purtând pancarte cu mesajul “*EU nu sunt o victimă a avortului!*”, “*Spune DA vieții!*”, “*Stop avorturi!*” au putut fi sesizați și cei mai novice în anii vieții cât și cei mai vârstnici, chiar prin simpla prezență arătând că le pasă.

Toti cei prezenți la evenimentul “**Lanțul vieții**” au putut afla că viața există în momentul concepției, ea este un dar divin, iar singurul care are drept asupra ei este Creatorul - Dumnezeu.

În semn de prețuire pentru ceea ce înseamnă viața și darul de a o trăi, cei prezenți la eveniment au dat mână cu mână, formând un lanț uman, meditând în taină timp de câteva minute la Psalmul 139:16-17 “*Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna dintre ele. Cât de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeule...!*”

La finele evenimentului fiecare participant a beneficiat de un DVD “*Merită, alege viața!*”, aici fiind cuprinse în detaliu aspecte ale avortului și riscurile acestuia.

E important atunci când o persoană este pusă în fața unei alegeri, să știe care sunt implicațiile medicale, psihologice și etice ale acestui act.

Dorim să credem că efectul evenimentului “**Lanțul vieții**” a făcut conștiința fiecărui participant să mediteze asupra riscurilor fizice, spirituale și sociale aduse de avort, cât și responsabilizarea părții neimplicate direct – bărbatul.

Viața fiecăruia este un dar nemeritat primit din partea Divinității. Cu acest dar poți să luminezi sau poți să îl pui sub un “veșnic obroc”, tu decizi...

Matei 5:15-16 “**Și oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvescă pe Tatăl vostru, care este în ceruri**”.

Adela Baci

Biserica Bethel, Târgu Mureș



Viața fiecăruia este un dar nemeritat primit din partea Divinității. Cu acest dar poți să luminezi sau poți să îl pui sub un “veșnic obroc”, tu decizi...



CÂND SE NAȘTE UN COPIL

*Când se naște un copil, vine primăvara.
Copilul e un mugur doritor de căldură, de soare,
însetat de ploaie,
care va înflori și va înmiresma - puțin mai târziu-
grădina în care a răsărit,
spre slava Creatorului,
pentru bucuria grădinarilor
- părinți și bunici -
și pentru a noastră, a privitorilor.*

*Când se naște un copil, se schimbă prioritățile.
Pentru că el cucerește, din prima zi, inimile
părinților, a fraților și surorilor,
a bunicilor, a mătușilor, a unchilor
și-a verișoarelor sau a verișorilor,
a vecinilor și a străinilor.
Oare cum reușește, că-i atât de mic,
De neajutorat că de-abia găngurește?
Dar din prima zi toți gravitează în jurul lui
Atrași de puritate, de gingășie și de frumusețe.
Un copil cere multă atenție și răbdare, fie că e fetiță
Sursă eternă de anunțuri*

*- te informează cine a venit, cine a plecat, ce a văzut, ce a mâncat-
sau băiat meșter iscusit pornind din primul pas „la reparat”.
Un copil, fie că e băiat sau fetiță, îi ajută pe părinți și bunici
să întinerească, să-și retrăiască copilăria.
Îi vezi frământând turtițe de noroi – și spun că-i ciocolată,
îi vezi alergând după fluturi și găze,
Îi vezi făcând castele de nisip pe plajă
sau zbenguindu-se în parcul de joacă.
Îi auzi cântând „nani-nani” păpușilor
sau imitând ursul, lupul, calul și chiar leul,
de dragul fetei și spre bucuria băiețelului.*

*Un copil, uneori îți încurcă planurile,
dar aceasta se-ntîmplă doar ca să-ți reamintești că:
Dumnezeu este binecuvântatul Stăpân al tuturor lucrurilor,
Acela care știe întotdeauna cum este mai bine.*

*Când se naște un copil, lumea se face mai bună.
Copilul e un semn pentru oameni
că mai există speranță și dragoste adevărată,
că Dumnezeu Creatorul nu s-a obosit să lucreze
și să mai trimită pe pământ opere de artă.*

*Un copil este modelul la care Isus îi trimite pe adulți, spunându-le:
„dacă nu vă veți face ca niște copii,
cu nici un chip nu veți intra în Împărăția Cerurilor!”*



CÂND SE NAȘTE,
UN COPIL

Rodica Baci
Biserica Betania, Târgu Mureș

PREGĂTIREA PENTRU ȘCOALA



Someșan Adriana

Biserica Bethel,
Târgu Mureș



...ată că zilele frumoase de vară cu soarele arzător, cu zeama fructelor coapte în pomi, cu strigătele de bucurie ale copiilor în vacanță, se apropie de sfârșit, iar prima zi de școală se apropie cu pași repezi și siguri. Orice părinte îi dorește copilului să aibă cât mai multe reușite în activitățile școlare, iar doi factori esențiali pentru succesul școlar sunt: ALIMENTAȚIA și ODIHNA.

O alimentație potrivită, echilibrată, variată și bogată în nutrienți este esențială pentru creșterea și dezvoltarea armonioasă fizică și mentală a elevului, pentru asigurarea funcțiilor cerebrale implicate în gândire și învățare. Studiile arată că elevii subnutriți și cei care au o alimentație necorespunzătoare ori nesănătoasă sunt mai predispuși la probleme de învățare.

Dietele bogate în proteine animale, acizi grași Omega 3 și sărace în carbohidrați sunt cele mai indicate pentru școlari, mai ales dacă aceștia au probleme de atenție, deoarece stabilizează nivelul glicemiei, eliberează suficientă energie pentru studiu și mențin atenția concentrată. MICUL DEJUN: este masa cea mai importantă înainte de ore! Va conține fructe, iaurt, cereale, ouă, brânză proaspătă, șuncă slabă.

MASA DE PRÂNZ: indicate sunt salatele proaspete, fructele proaspete (banane, mere, portocale), brânza proaspătă și carnea slabă – ton, pui.

CINA: poate să includă salate și legume proaspete, carne slabă și carbohidrați, paste făinoase, orez și pâine.

SOMNUL: o altă condiție necesară pentru succesul școlarului nostru este odihna.

De cât somn au nevoie copiii?

- Preșcolarul - de 11-13 ore
- Școlarul - de 9-11 ore
- Adolescentul - de 9 ore (dar în perioada de creștere chiar și de 14 ore).

Lipsa de odihnă afectează grav capacitatea de concentrare a copilului, atenția, memoria, reacțiile și, în consecință, capacitatea lui de învățare. Părinții au un rol vital în asigurarea condițiilor esențiale pentru succesul școlarului lor. Copiii privați de hrană, somn, de dragoste, de ocrotire și de un mediu familial stabil au șanse mai mici să obțină rezultate bune la învățătură. Să fim conștienți că succesul la școală al elevului nostru depinde de cât de bine este pregătit pentru învățare, din punct de vedere fizic și psihic.

Dumnezeu este cel care veghează asupra copiilor noștri, iar ruga noastră zilnică este să-i încredințăm în brațul Domnului ocrotitor.

Vă doresc un an nou școlar binecuvântat de Domnul Isus.

DRAGI MĂMICI,



V

ara a trecut și e din nou septembrie. Pentru multe din noi această lună are diferite semnificații: pregătirea copiilor pentru grădiniță sau școală, ”pusul pe iarnă”, revenirea la muncă după concediu etc. După toată această forfotă se așterne bine-meritata rutină: copii merg într-o instituție școlară, începe școala duminicală și totul e ok ... Oare?

Trebuie să recunoaștem că începerea unui nou an școlar implică din partea noastră, ca părinți, un efort fizic și financiar mare și, ca atare, suntem tentați să luăm o mică pauză, lăsând învățătorii sau profesorii să se ocupe în continuare de educația copiilor. Nu e nimic fals, dar problemele apar atunci când ne retragem cu totul și uităm că noi suntem principalii educatori ai copiilor noștri și răspundem în fața lui Dumnezeu pentru aceasta.

Este foarte important să ne înțelegem rolul ca să putem evita ”capcanele” care apar zi de zi. Una dintre acestea poate fi lipsa timpului. Mai ales noi, ca mame, suntem prinse deseori: muncă, casă, familie și ne trezim că nu ne-au ajuns cele 24 de ore ale zilei. Atunci facem o ierarhizare a priorităților și, din păcate, se poate ca ”micuții ” sau ”cei mari” ai noștri să fie lăsați cu totul în grija altora. Mi-ar plăcea ca în acest an școlar să fim aproape, în primul rând de educatorii copiilor noștri din instituțiile școlare; fără implicarea noastră ei nu pot face multe. Măcar un telefon putem da, ca să ne interesăm de situația școlară.

De multe ori auzim sintagma *”școala nu e importantă, poți reuși și fără!”*.

Noi, ca mame creștine, nu putem fi de acord cu așa ceva. Avem în Biblie multe exemple ca Moise sau Pavel. Fiecare dintre ei au avut o școală, au avut o meserie. Ne mai preocupă pe noi astăzi acest aspect? Înțelegem noi, cu adevărat, că înaintea lui Dumnezeu ca și părinți avem această responsabilitate a educației copiilor noștri, a integrării lor sociale? Am putea să-i vedem pe profesori și învățători ca împreună-lucrători la maturizarea copiilor?

Nici de învățătorii de la școala duminicală nu trebuie să uităm. Suntem noi aproape de ei? Ne interesăm ce fac copiii acolo? Ne aducem regulat copii la program? Suntem alături de ei cu o vorbă de încurajare? Mămicile se plâng deseori că nu mai pot controla situația cu năzdrăvanii lor,... dar noi ne gândim ce fac învățătorii cu mai mulți năzdrăvani la un loc?

Acum urmează întrebarea cea mai adâncă: ce facem noi acasă ca să continuăm munca lor?

Mi-ar plăcea ca în acest an școlar să fim mai înțelepte și să stăm în ascultare de Domnul așa cum este scris:

”Prin înțelepciune se înalță o casă și prin pricepere se întărește; prin știință se umplu cămarile ei de toate bunătățile de preț și plăcute”. Proverbe 24:3-4

Cu drag,

o mămică care vrea să schimbe mai multe în viața ei și a familiei



Expresia “ceea ce semănăm, aceea vom culege”, reprezintă un adevăr de necontestat. De vom semăna în copiii noștri mânia vom culege răzbunarea, dacă semănăm sentimentul vinovăției pentru greșelile comise, vom culege neîncrederea lor, dacă semănăm neîncrederea vom culege lașitatea.

Însă, dacă vom semăna în copiii noștri credința vom culege speranța, dacă vom semăna speranța, vom culege încrederea, de vom semăna încrederea în ei înșiși, vom culege curajul de a fi și de a exprima tot ceea ce pot să fie. Iar dacă pe lângă toate acestea vom semăna dragostea, vom culege iubirea, care este mai presus de toate acestea.

Prin această introducere doresc de fapt să spun că părinții sunt responsabili, într-o mare măsură, de ceea ce devin copiii lor. Este bine cunoscut rolul moștenirii genetice precum și rolul diferitelor influențe ale mediului, însă contează foarte mult familia cu experiențele sale de viață, obiceiurile ei și, nu în ultimul rând, educația pe care o primește fiecare copil.

A trecut multă vreme de când noi înșine am fost copii. Cultura s-a schimbat, copiii de acum nu sunt ca și copiii de altădată și părinții de

acum nu se aseamănă cu părinții vremurilor trecute, pentru că însăși vremurile sunt foarte diferite. De aceea, problemele care apar în educația copiilor trebuie privite dintr-o perspectivă nouă și rezolvate tot la fel, de această manieră.

“Ce este dragostea?”

Poate n-ar trebui să se pună vreodată această întrebare, deoarece toată lumea ar trebui să știe ce este dragostea. Însă foarte rar se întâmplă ca cineva să știe ce este dragostea, în adevăratul ei sens, deoarece dragostea a devenit una dintre cele mai rare experiențe.

Dragostea este hrana sufletului și n-ar trebui să-i privăm pe copiii noștri de ea. Așa cum trupul are nevoie de hrană pentru a merge mai departe, tot așa și sufletul nostru are nevoie să-și primească hrana sa pentru a trăi.

Când ne naștem suntem dotați cu capacitatea de a iubi și de a fi iubiți. Copilul nou-născut este plin de dragoste și știe exact ce este dragostea. Nu este nevoie să i se spună copilului ce este dragostea. Nu întâmplător, Domnul Isus îi iubește așa de mult pe copii, iar nouă, adulților, ne transmite mesajul și îndemnul de a ne strădui să devenim ca acești micuți, dacă vom dori să moștenim împreună cu ei Împărăția Cerurilor.

Problema apare atunci când mama și tatăl nu știu, sau poate au uitat ce este dragostea, sau poate nu știu cum să și-o exprime.

Dacă am ține cont de un aspect foarte important, și anume, de încrederea de sine, am putea să-l ajutăm pe copil să învețe „să zboare”, adică să dețină: curajul de a explora pentru a cunoaște lucruri noi, curajul de a învăța din greșeli, curajul de a se ridica deasupra acestora din dorința de a progresa.

Dar pentru ca să poată „zbură”, este vital „să le dăm aripi”, să le oferim încredere.

În continuare voi prezenta, pe scurt, câteva sfaturi practice, pentru a putea stimula încrederea de sine

în copiii noștri:

1. Importanța încredințării unor sarcini potrivite vârstei copilului:

Stimularea unui copil se poate face atunci când dăm sarcini spre rezolvare, sarcini care sunt în perfect acord cu perioada lui de dezvoltare. De exemplu când sunt mai mici, putem să-i rugăm să spele vasele și să pregătească masa pentru că acest lucru le va face plăcere. Când sunt mai mari pot fi rugați să ajute la micile reparații casnice sau să facă singuri mici cumpărături la care să gestioneze ei banii. Atunci când aceste sarcini sunt date la o vârstă potrivită, le va trezi sentimentul că sunt capabili. Însă sarcina nu trebuie să fie nici prea simplă nici prea dificilă pentru vârsta lor. Este foarte important să se mențină un echilibru între simplitate și dificultate, pentru a avea ca efect stimularea și nu inhibarea lor.

2. Este important să-i fie acordată, dinainte, încrederea dumneavoastră:

Atunci când dorim ca un copil să aibă încredere în el, trebuie să-i dăm mai întâi girul de încredere spunându-i, dinainte de a începe ceva, că avem încredere în el că poate face acel lucru.

Mai putem să-i arătăm că avem încredere în el cerându-i ajutorul și contribuția în realizarea unor sarcini, dar care să conțină totuși o provocare pentru el.

Putem să-l responsabilizăm în a-i ajuta, atunci când este nevoie, pe alți copii, colegi de la școală sau din comunitate, devenind astfel altruist și mai încrezător în forțele proprii.

3. Implicați copiii în a lua decizii:

În acele situații în care este posibil, este indicat să implicați copiii în a lua decizii și evitați să hotărâți totul în locul lor, considerând că numai adulții știu cel mai bine ce decizii trebuiesc luate. Obișnuindu-i pe copii să ia decizii, vor învăța cu timpul că dacă nu s-au gândit destul de bine

la avantajele și dezavantajele deciziei lor, vor suporta anumite repercusiuni. Data viitoare vor analiza mult mai bine situația și în felul acesta copilul va deveni responsabil, iar mai târziu veți găsi în el un matur înțelept.

4. Copiii au nevoie de încurajare, chiar și atunci când fac greșeli:

Într-un mediu controlat, este bine să-i lăsați pe copii să experimenteze singuri viața, astfel încât să poată învăța din propriile greșeli. Este foarte important ca atunci când greșesc să nu îi criticați, ci doar să le explicați ce au greșit. Copiii trebuie să știe că a greși nu reprezintă o catastrofă, ci este ceva normal.

Este nevoie ca, uneori, să experimenteze și eșecul pentru a învăța cum să-l depășească.

5. Ghidarea comportamentului copiilor:

Ghidarea comportamentului copilului va duce la structurarea personalității lui, numai că aceasta trebuie să se facă cu cea mai mare înțelepciune. Copiii au mare nevoie să fie lăsați să acționeze liber, ca să-și poată dezvolta încrederea, dar fără a avea teama că vor fi certați și disciplinați pentru fiecare mișcare greșită.

De aceea este important să știe ce anume se așteaptă de la ei. Trebuie stabilite limite ale comportamentului, dar acestea să fie rezonabile. Este bine să fie supravegheați, dar nu într-un mod excesiv, ca să se simtă inhibați. În disciplinarea lor, trebuie să fie îmbinate iubirea cu fermitatea.

6. Organizarea activităților și mediului de viață:

Tot ce se întâmplă în perioada copilăriei devine deosebit de important pentru mai târziu și acționează la distanță asupra copilului, indiferent dacă sunt lucruri mari sau mărunte.

Chiar și modul prin care știm să ne implicăm în organizarea activității zilnice sau în camera lui, unde se joacă și învață, se va imprimă în modul lor ulterior de a se comporta.

O anumită dirijare a activității și mediului în care trăiesc îi va ajuta ca mai târziu să-și poată planifica singuri viața pentru a-și atinge obiectivele. Cum se gestionează lucrurile mici, așa se gestionează și lucrurile mari.

7. Evitați critica în relația cu copilul:

Criticând copilul, îi veți distruge sentimentul valorii personale. El nu trebuie să simtă niciodată că el este cel criticat, ca persoană, ci comportamentul său. Comportamentul greșit trebuie să fie criticat și nu persoana sa. Indiferent ce a greșit, el trebuie să simtă că este iubit în continuare și tratat la fel.

Dacă îl veți încuraja prin a-i spune că aveți încredere în el că se va schimba, atunci el vă va face tot posibilul să se schimbe, ca să răspundă așteptărilor dumneavoastră, pentru a nu vă dezamăgi.

Trebuie să-i învățăm pe copii să accepte unele consecințe naturale și logice ale faptelor lor, deoarece numai astfel, greșelile lor vor putea deveni, în final, trepte pentru dezvoltare.

8. Laudă și încurajare:

Indiferent de vârstă, toți oamenii au nevoie de încurajare și recunoaștere, cu atât mai mult copiii, a căror personalitate este în dezvoltare, au nevoie de aprecieri ca să își crească stima de sine. Prin acordarea recunoașterii dumneavoastră, el va învăța să își fixeze scopuri, însă trebuie să-i amintiți tot timpul că aveți încredere în el. În cele din urmă, el însuși va ajunge să dobândească încredere în propriile puteri și își va atinge cu succes scopurile propuse.

9. Fiți consecvenți în ceea ce faceți:

Familia, prin modelele de viață din interiorul ei și în primul rând părinții, sunt cele mai importante modele pentru copil.

Este important să realizăm faptul că prin propriul nostru comportament

vom oferi copilului cea mai importantă cale de a-l învăța ce să facă și cum să fie. Modelul de comportament al părinților va fi asimilat în mod inconștient de către copii. Pe lângă aceste nevoi ale copilului de a fi învățat, de a fi stimulat, de a i se acorda încredere și de a fi lăsat liber (într-un mediu controlat) să experimenteze viața, mai este nevoia cea mai importantă, nevoia de iubire. Dragostea crește numai din dragoste. Atunci când părinții sunt iubitori, nu numai față de copil, ci iubitori unul față de celălalt, vor face ca în casă să existe o atmosferă plină de dragoste. În această atmosferă, copilul va funcționa ca o ființă a dragostei și nu va pune niciodată întrebarea: „Ce este dragostea?” De la bun început va ști lucrul acesta și va deveni fundamentul vieții lui.

Înainte de toate, copiii au nevoie să simtă că sunt iubiți în mod necondiționat. Pe parcursul vieții și noi, adulții, ne aflăm într-un proces continuu de dezvoltare. Cu alte cuvinte, și părinții au tot timpul câte ceva de învățat. Ei au de învățat, mereu, cum să iubească. Uneori, chiar copiii noștri sunt aceia de la care avem ce învăța. Căutând să aflăm ce mesaje directe și indirecte vin de la aceștia, ne vom putea ghida comportamentul conform nevoilor lor și astfel constatăm că putem evolua împreună, pentru că ***”Dincolo de un anumit punct, putem evolua doar împreună...”***



Aurica Laurențiu

Biserica Noul Legământ,
Târgu Mureș

Când vei crește mare

- Ce vrei să te faci când vei crește mare?
- Eu vreau să fiu șofer ca tata!
- Eu vreau să devin un om interesant!
- Eu,.....hm.....cred că aș vrea să fiu musafir.....

Eu

când eram de-o șchioapă, obișnuiam să „decorez” dulapul de bucătărie al mamei cu tot felul de mângăleli. Creta se ștergea greu iar mama nu și-a dat seama până în ziua de astăzi cine îi albea în mod sistematic dulapul de bucătărie...

Timpul a trecut și am ajuns „să decorez” (într-un mod ordonat, de data aceasta) nu alte dulapuri de bucătărie ci tabla unei clase. Ca profesor, mă preocupă îndeaproape dorințele și idealurile elevilor mei pentru a-i putea îndruma și sfătui în cariera pe care și-o aleg.

Le explic copiilor că a învăța este important, că este bine ca școala pe care o vor urma să fie una în care abilitățile lor înnăscute să poată fi dezvoltate. Îi sfătuiesc să se lase descoperiți de părinți și de profesori dar și de ei înșiși, pentru ca împreună să putem opta pentru oferte cât mai potrivite. Încerc, în măsura harului cu care am fost înzestrată, să dăruiesc copiilor (elevilor) mei dragoste de carte, de școală dar mai mult decât această învățătură omenească doresc, cu toată puterea sufletului meu, să-i învăț să devină oameni în adevăratul sens al cuvântului.

Părinții mi se plâng adesea de copiii lor care nu-i ascultă, care nu învață și mă întreabă ce să facă. Eu le spun că trebuie să se roage pentru ei iar ei se uită la mine ca la o ciudățenie.

Pentru a atinge acest deziderat le spun povestea „Celui mai mare om care a trăit vreodată” și astfel le arăt singura cale care merită să fie urmată. Nu sunt profesor de religie dar în inima mea trăiește un Dumnezeu care nu vrea să tacă și eu nu vreau să-L opresc. Nu vreau să afirm faptul că învățătura nu este bună, nu este necesară, învățătura are rolul ei dar, din păcate, unii părinți uită că Dumnezeu își are locul întâi în toate lucrurile.

Părinții mi se plâng adesea de copiii lor care nu-i ascultă, care nu învață și mă întreabă ce să facă. Eu le spun că trebuie să se roage pentru ei iar ei se uită la mine ca la o ciudățenie.

Oameni buni! Dragi părinți! Am pierdut contactul cu Dumnezeu care a despiciat Marea Roșie! Am pierdut contactul cu Dumnezeu care a purtat de grijă evreilor prin deșert, hrănindu-i cu mană! Am pierdut contactul cu Dumnezeu care L-a înviat pe Isus Cristos! Puterea Lui Dumnezeu nu mai acționează în zilele noastre? Haideți să ne trezim și să considerăm că ceasul al 12-lea sună în acest moment!!!

Nu e nimic condamnabil în faptul că fiecare părinte dorește ce e mai bine sau ce crede că e mai bine pentru copilul lui. Ne străduim să le creem, să le facilităm copiilor noștri accesul la o educație bună, aleasă, o existență cât mai bună cu puțință, aspecte care sunt bune și extraordinar de bune pentru lumea aceasta.

Curg meditațiile și cursurile, copiii învață „X” limbi străine, cântă la instrumente, fac sport, sunt extra, super, hiper instruiți și pregătiți pentru o concurență în această lume. Ceea ce este mai dureros este faptul că dragii noștri copii nu sunt pregătiți eficient pentru o lume a cărei sosire nu depinde de noi.

Nu depinde de voința noastră, nici de plăcerea sau neplăcerea noastră, ci de vrerea Celui ce a hotărât toate lucrurile.

Ce vom face atunci? Cum vom sta în picioare în fața Aceluia care ne-a dat copiii să-i învățăm principiile Împărăției Lui? Cum vor supraviețui copiii noștri în lumea coruptă și imorală care ne înconjoară? Ar trebui să le dăm niște meditații în acest sens....

Unii părinți nu-și duc copiii la biserică pentru că nu vor să-i streseze. Cum să-i bâzâie? Să ajungă să urască biserica? Să nu le mai placă la biserică? Nici o problemă! Nu o să ajungă să nu le mai placă, nici nu le-a plăcut vreodată...

Cum să le placă un loc unde nu au fost duși de cei mari, de adulți?

Cum să le placă un loc care nu este considerat important de adulți?...

Eu consider că harul Domnului mi-a facilitat intrarea în lumea literelor pe care le mănuiesc cu drag. Mă bucur de o meserie frumoasă chiar dacă e prost plătită.

Învăț copiii ceea ce trebuie să fie învățați și sunt fericiți atunci când mă așteaptă cu drag în clasă, fără să le fie frică de mine. Le-am arătat și le arăt

dragostea mea, răbdarea mea și interesul meu. Consider că merită să le fie acordată șansa de a fi tratați ca niște omuleți care pot discerne (uneori mai bine decât noi) tainele Împărăției. Isus a iubit copiii. Credeți că noi ne iubim copiii? Haideți să ne rugăm pentru ei ca voia Domnului să se facă în viața lor și în viața noastră!

Să acționăm în acest sens, studiind împreună și fiindu-le exemplu viu! Să nu-i învățăm principiile după care se ghidează această lume, să nu-i antrenăm în lupte pentru înălțarea eu-lui ci să-i învățăm principiile dragostei și a sacrificiului într-o lume care a cam uitat aceste lucruri. Dumnezeu să ne ajute și să ne lumineze mintea!

Dana Bartuș

Biserica Noul Legământ,
Târgu Mureș





Mădite

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie, și la o moștenire nestricăcioasă, și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.”

1 Petru 1:3-4

Toți cei care suntem părinți sau învățători de Școală Duminicală vrem să lăsăm o moștenire valoareasă copiilor noștri, mai mult decât o situație materială bună sau un nume ales, ci comori care nu pier niciodată – învățătura sănătoasă a Evangheliei.

În viața copiilor trebuie să existe anumite constante care, o dată însușite, devin obiceiuri bune: prezența la Școala Duminicală, participarea la activitățile biblice corespunzătoare vârstei lor sau rugăciunea de acasă.

Părinții veneau și ne încredințau copiii duminică de duminică, în programul duminical unde, timp de o oră citeam istorioare biblice, cântam, desenam, modelam, ne jucam și, câteodată, gustam ceva dulce. Copiii erau receptivi și și-ar fi dorit mai mult - de aici s-a născut ideea unui club, a unei acțiuni de mai mare amploare.

În 2008, Biserica Creștină “Noul Legământ” a pus baza unui colaj de acțiuni biblice care s-au materializat într-un club de vară la care erau invitați să participe copiii din biserică și prietenii lor. Au venit mai mulți decât ne așteptam și ne-am pregătit cum se cuvine, după un program zilnic bine stabilit: lecție biblică, cântece, lucru manual, gustare (bine primită!), întreceri sportive și, peste toate, imnul vesel intonat cu toată puterea lor.

Nu a fost ușor, dar a fost frumos, iar la sfârșitul săptămânii, toți copiii, fără excepție, au primit diplome de participare și au prezentat părinților (prezenți în sală pentru seara festivă) toată munca lor de peste săptămână: picturi, colaje, desene și toate cântecele învățate.



ale credinței

A devenit un obicei bun, prin care noi încercăm să antrenăm copiii în alergarea pentru credință și, de atunci încoace, în luna iunie a fiecărui an, s-au materializat încă trei astfel de întâlniri:

2008 – “Detectivii deșertului”

2009 – “Clubul campionilor”

2010 – “Olimpiada pentru toți”

Anul acesta, ca la Olimpiadă, am împărțit copiii în echipe după numele a șase dintre fiii lui Iacov: Iosif, Ruben, Beniamin, Iuda, Neftali și Manase, fiecare condus de câte doi șefi de trib, aleși din echipa de slujire a lucrării cu copiii. Toți am fost concurenți și coechipieri totodată, îmbrăcați în tricouri identice și cu bandane albe pe frunte, mânați de fairplay, de râvna vestirii Evangheliei pe înțelesul lor și de dorința de a-i revedea și anul viitor, împreună cu alți și alți prieteni.

Echipa de slujire a lucrării cu copiii din Biserica *Noul Legământ*, Târgu Mureș





Fundația „Echipare pentru Generația de Mâine” în colaborare cu Fundația Emanuel vă invită să participați la cea de-a patra ediție a conferinței naționale EGM, între 14-17 octombrie 2010, dedicată pregătirii lucrătorilor cu copiii. Naufragiați pe “Tărâmul comorilor ascunse”, vom descoperi împreună importanța timpului petrecut cu Dumnezeu, frumusețea lucrării cu copiii și puterea comunității. Vom scormoni după comori în decoruri inedite, alături de personaje memorabile și gustând din farmecul aventurii.

La conferința din 2009 ne-am întâlnit peste 100 de tineri învățători din biserici și culte din multe zone ale țării: Mureș, Sălaj, Bihor, București, Cluj, Alba, Sibiu. Au fost 3 zile minunate, în care am învățat foarte multe lucruri folositoare și aplicabile în relația cu copiii din grupele noastre de duminică. Parcă ne-am întors în lumea copilăriei noastre, a jocului și a fanteziei, parcă ne-am redescoperit resursele decupând și jucându-ne cu bucățele de hârtie sau pânză, cu ștampile, figurine sau acuarele. La polul opus, seminariile despre psihologia copilului ne-au mobilizat și instruit în rolurile noastre de adulți protectori și modele de viață pentru cei mici.

Pe parcursul celor 3 zile am avut parte de un program intensiv: laudă și închinare, seminarii, workshop-uri, lecturi, vizionări și o expoziție (cu vânzare) de carte creștină pentru copii, manuale pentru învățători și caiete de lucru pentru toate grupele de vârstă, planșe și jocuri educative. Nu a lipsit nici timpul liber în care am ales să profităm de peisajul toamnei, deja așezată cu toate drepturile ei, să urcăm dealurile și să vizităm barajul, să ne cunoaștem mai bine și să facem schimb de idei pentru serbările copiilor din decembrie.

Acolo am simțit, și nu pentru prima oară, cât de binecuvântați suntem că trăim în România. Da, ați citit bine. O spun cu tărie, pentru că acolo am vizionat, pe un ecran enorm, cât de grea este viața comunităților creștine din Egipt și cât de importantă este susținerea lucrării cu copiii de acolo. Doamna Nabila Hanna, reprezentanta lor, și-a dăruit eforturile pentru ca acei copii să aibă parte de o tabără creștină care avea să însemne, în vara 2010, câteva zile rupte din viața cotidiană a orașului Cairo (populată majoritar de musulmani). Familiile creștine erau (și sunt încă) persecutate și prigonite la lumina zilei. Pentru cele mai multe, costurile unei astfel de tabere, chiar și pentru un singur copil, erau un sacrificiu. Special pentru acești copii s-a făcut o colecție generală, iar la final s-a tras linie: ne-am bucurat să aflăm că sumele modice donate de noi, după puterea fiecăruia, aveau să trimită în tabără nu mai puțin de 22 de copii.

Până în octombrie, să ne auzim cu bine!

Geta Ocoș

Biserica Noul Legământ,
Târgu Mureș





Puteți avea mai multe detalii accesând: www.fundatiaegm.org
sau <http://fundatiaegm.org/formular-conferinta-nationala-2010>



Siguranța în brațele Domnului



Incă din copilărie am fost o persoană foarte timidă, ca urmare a complexelor pe care diavolul a avut grijă să le aducă în viață.

Însă, odată cu maturizarea, aceste complexe s-au accentuat, făcând ca viața mea să fie sub imperiul unei continue frici, frică care a început să controleze aproape toate domeniile din viața mea. Astfel, nu puteam să stau de vorbă cu oamenii, decât dacă erau persoane foarte apropiate și, ca urmare, mă comportam într-un mod nenatural.

Domnul m-a ajutat foarte mult și a pus în viața mea persoane care m-au înțeles, nu s-au distrat pe seama problemelor mele și au avut o răbdare extraordinară cu mine, astfel că, după o vreme, am reușit să depășesc această problemă din viața mea. Poate că acele persoane, care nu s-au confruntat cu așa ceva, nu vor înțelege gravitatea problemei prin care am trecut, dar cei care au fost lângă mine, au văzut că problema mea era reală și că numai după o perioadă de timp, prin rugăciune și prin înțelegere, am reușit să o depășesc.

Când L-am primit în viața mea pe Domnul Isus, ca Mântuitor, am știut

că voi trece prin încercări, ca orice copil al lui Dumnezeu pentru a putea fi transformată și schimbată după planul Lui.

Cu toate acestea, nu mi-am închipuit vreodată care vor fi acele schimbări. Doream ca Domnul să mă schimbe pentru că El mă cunoaște cel mai bine dar, nu-mi trecea prin minte cum și când mă va trece Domnul prin încercări.

De fapt, încercările au început cu multă vreme în urmă, astfel că, atunci când am aflat că am cancer la sân, am reușit să mă prind cu toate puterile mele de Domnul și să mă încred în El.

Nu știam cum voi ieși din această boală, din această încercare, dar Domnul mi-a dat pacea Sa și, vreau să vă mărturisesc, că în perioada în care m-am luptat cu această boală, am fost mai aproape de Domnul ca niciodată.

Nu pot să zic că am fost liniștită și senină de la aflarea vestii, nici vorbă. Am fost șocată, când am aflat vestea, părea că trăiesc un coșmar dar, ce era să fac? Am știut că Domnul este Tatăl meu, că are un plan cu viața mea și că acest plan este perfect, chiar dacă poate însemna viața sau moartea mea.

Un prim semn al cancerului a

cu multă vreme în urmă dar eu am ales să nu alerg la oameni, adică la medici, ci am alergat la Dumnezeu, rugându-mă să mă vindece în mod miraculos. Știu că Domnul lucrează și prin mâna medicilor, dar eu doream să mă încred în Dumnezeul lui Moise, care a despiciat Marea Roșie, în Dumnezeul lui Ilie care a oprit ploaia la rugăciunea lui, am ales să mă încred în minunile Lui, căci știu că Domnul meu este un Dumnezeu tare și că nimeni nu este ca El.

Eu am ales o cale și un drum pe care l-am crezut bun pentru mine dar înțelepciunea Domnului este mai mare decât mintea noastră, decât alegerile noastre și iată că m-am trezit pe alt drum decât cel ales de mine.

Drumul pe care m-a pus Domnul a fost un drum greu, plin de suferință, de operații (am fost operată de patru ori) și, câteodată, m-am gândit că acest drum nu se va termina decât sus, la Domnul. Nu vă voi spune prin ce am trecut pentru că nu se poate spune așa ceva, dar am dus o luptă în care, dacă Domnul nu era de partea mea, prin puterea pe care mi-a dat-o și prin frații pe care i-a pus lângă mine, acum nu mai eram printre cei vii.



Domnul mi-a arătat însă, de la început, că are plan de viață pentru mine și nu planuri de moarte. Când am fost pentru prima oară la medic pentru a-mi confirma sau infirma boala, medicul mi-a spus că boala era într-un stadiu incipient, măcar că semnele bolii au apărut în urmă cu peste 10 ani. Mulți oameni bolnavi de cancer au murit pentru că nu s-au dus din timp la medic, pentru a li se depista și trata boala și eu duceam această boală pe picioare de vreme îndelungată și iată că, Slavă Domnului, trăiam. Aceasta este o dovadă a faptului că planurile Domnului nu sunt ca ale omului. Ce ne mai rămâne decât să ne încredem în Domnul și în înțelepciunea lui fără margini? Domnul să fie slăvit că El a ales să ne schimbe în fiecare zi în copii ai Lui, ținându-ne, în aceeași vreme, în mâna Sa tare pentru a nu cădea! În toată această vreme prin pustiu, Dumnezeu a fost cu mine și a început în viața mea un proces prin care, cu fiecare zi care trecea, Înțelepciunea și Dragostea Sa mă atrăgeau tot mai mult înspre El, înspre caracterul său de Dumnezeu.

Prin această încercare m-am apropiat mult de Domnul, am învățat să-L cunosc mai bine, să văd mâna lui de Tată, prin felul în care-mi purta de grijă. Pot să mărturisesc, cu toată tăria, că nu am dus lipsă de niciun bine și că am fost o răsfățată.

Am învățat să trăiesc prin credință și nu prin vedere, să trăiesc în totală dependență de Dumnezeu, de Tatăl meu. Împreună cu grija și dragostea pe care mi-a purtat-o, Dumnezeu mi-a arătat că dorește anumite schimbări în viața mea și anume aspecte din caracterul meu care nu-I plăceau și de care nu eram conștientă, dar pusă în fața Cuvântului Său, care este oglinda creștinului, am înțeles că sunt pregătită pentru a fi transformată.

Modelarea a fost dureroasă, dar vitală pentru sfințirea mea. Dumnezeu a schimbat pentru mine înțelesul acestei boli, ajungând astfel să nu o mai privesc ca pe o nenorocire, ci ca pe o binecuvântare. Acum, privind în urmă, pot să mărturisesc că am fost și sunt o privilegiată. Nu regret nimic din ceea ce mi s-a întâmplat și îi sunt recunoscătoare Domnului că m-a trecut prin acest pustiu.

Ceea ce mi s-a întâmplat mie nu este obligatoriu să se întâmple și altora. Domnul alege modul în care transformă viața copiilor Săi. Fiecare avem de trecut probe și încercări și, indiferent cum ar fi ele, ele sunt bune pentru noi. Să nu spunem niciodată că încercarea ta a fost sau este mai mare decât a mea sau invers. Încercările sunt grele pentru oricine, dar sunt bune pentru că ele ne schimbă, ne transformă în cetățeni ai cerului; fără a fi transformați, nu vom putea ajunge niciodată în Împărăția pe care Domnul Isus, Răscumpărătorul nostru, a pregătit-o pentru noi.

Cu siguranță, că există printre noi persoane la care le-a murit cineva drag, sau au rămas cu o infirmitate pentru tot restul vieții sau cine știe ce drame au trăit... Îndemnul meu este să nu vă lăsați învinși pentru că „toate lucrurile lucrează înspre binele celor care Îl iubesc pe Domnul” și „nimic, nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu!”

Durerea vine și trece, unii dintre noi rămân singuri, unii copii rămân

fără părinți dar, dacă ne uităm dincolo de ceea ce se vede, de durere, de suferință, de singurătate, de lacrimi, Domnul ne va da pacea Sa, liniștea Sa, îndurarea Sa și, mai presus de orice, dragostea și înțelepciunea Sa de a merge mai departe decât am crezut vreodată. Eu sunt sigură că atunci când vom fi alături de Domnul nostru, fiecare dintre noi va considera că prețul pe care l-a plătit este mic, față de ceea ce a pregătit Domnul pentru noi.

Astăzi, eu sunt o mărturie vie a atotputerniciei Lui, a faptului că Dumnezeu a rămas neschimbat. Vreau să menționez că pe tot parcursul acestor intervenții chirurgicale, Dumnezeu a fost cu mine și toate refacerile postoperatorii au decurs fără nici cea mai mică complicație. În toată această vreme, frații din biserică au fost un sprijin real pentru mine, m-au înconjurat cu multă dragoste, atenție și nu în ultimul rând m-au sprijinit financiar. Domnul să-i binecuvânteze pentru dragostea și apropierea pe care mi-au arătat-o.

Dragi surori, aș vrea să vă încurajez să nu vă pierdeți credința, atunci când munții sunt prea mari, să nu priviți la ceea ce izbește ochii, să priviți dincolo de această lume materială, la Atotputernicia Lui Dumnezeu, la Dumnezeul minunilor. Eu am privit înspre EL și vă încurajez și pe dumneavoastră să o faceți. Domnul să vă binecuvânteze. AMIN.

Cosmina Borșoș

Biserica Noul Legământ,
Târgu Mureș

„Dar via frumuseții mele n-am păzit-o...”

În luna octombrie, Fundația “MATER” pregătește o campanie pentru prevenirea și tratarea cancerului de sân.



**1 octombrie
Ziua Mondială de
Luptă Împotriva
Cancerului la Sân.**

Sanda Legian

Biserica Adventistă, Târgu Mureș “C”

Dr. Mihaela Văcar

Medic specialist radiologie la Centrul medical **MATER**

Ești o femeie norocoasă din secolul 21, femeie frumoasă, elegantă, îngrijită, care te bucuri de o culoare nouă pe care poți să ți-o așezi în șuvițe sau poți răspândi înțelepciune din argintul nins peste tine; femeie care te învăluie în mirosul parfumului dăruit și te lași privită de soare, în voie. Ești femeie diferită, chiar dacă ai ochii verzi sau căprui, ești tânără sau mai în vârstă, casnică sau intelectuală, ești iubită, deci ești frumoasă.

În alergarea prin viață, prin familie și serviciu, uneori te îngrijești mai mult de frumusețea de care se bucură cei din jur când te privesc, și mai puțin de tine: tu, cea care ai nevoie cu adevărat de tine!

Frumusețea sănătății tale poate să facă diferența între tine și o boală prea ades întâlnită între noi: cancerul de sân.

Oprește-te un pic, draga mea, și permite-ți timp ca să ai grijă doar de tine. Știai că doar 20% dintre femei efectuează autoexaminarea sânilor?

Un procent atât de trist precum realitatea din jur. Haide să schimbăm statisticile și începe chiar acum, cu tine!

Poate la început ți-e greu, dar poți cere sfatul unui specialist și vei învăța să te cunoști, descoperind astfel orice anomalie care ar putea apărea. Nu orice modificare poate să însemne neapărat cancer.

Efectuează autoexaminarea lunar și îți vei dezvolta un obicei atât de benefic. Ține minte: 95% din cazurile de cancer de sân pot fi evitate dacă sunt descoperite la timp.

Am să-ți amintesc pe scurt (deși ai auzit de atâtea ori) de factorii de risc care pot favoriza apariția cancerului de sân.

În primul rând, există motive de îngrijorare dacă a fost diagnosticată cu această boală o rudă de gradul I, înainte de menopauză.

Apoi, menstruația prematură (înainte de vârsta de 12 ani), menopauza întârziată (după 55 ani), femei fără copii sau nașterea primului copil după 30 ani, stres, expunere la radiații, viață sedentară, alimentație bogată în grăsimi, consum ridicat de alcool (peste 3 pahare pe săptămână) fumatul, dureri ale sânilor (chisturi), utilizarea de anticoncepționale (sub cercetare). Cu toate acestea, 70% din cazurile de cancer mamar apar fără factori identificabili de risc.

Draga mea, fii pentru puțin timp egoistă. Da, chiar așa. Poate cele câteva minute acordate doar ție te vor ajuta ca experiențele triste ale celorlalte să nu se repete și în viața ta. Ai grijă de “via frumuseții tale” mai mult decât ai făcut-o până acum! Îngrijește-te!

Invitație

Comisia Creștină Penticostală interjudețeană Mureș-Harghita, cu sprijinul
Departamentului de Femei al Bisericii *“Betania”* din Tîrgu-Mureș,
are bucuria și onoarea de a organiza și de a vă invita la
Conferința Interjudețeană Mureș-Harghita.

“Frumusețea femeii creștine” ediția a V-a

Conferențiar:

Joanna Weaver



Autoarea cărții *“O inimă ca a Mariei într-o lume ca a Martei”*
(*“Having a Mary Heart in a Martha World”*.engl)

„ Se întâmplă ceva incredibil atunci când alegem să petrecem timp la picioarele lui Isus. Gândurile
lui devin gândurile noastre și inima lui devine inima noastră. Este un schimb divin! Rezultatul este o
transformare sfântă – mai mult din Isus și mai puțin din mine.” **Joanna Weaver**

**Eveniment organizat cu sprijinul deosebit al doamnelor
Lidia Șchiopu și Rodica Marchiș, membre ale Organizației E.B.E. România**

Data: Sâmbătă, 9 octombrie 2010, orele 9.30 - 17.30

Locul: Biserica *“Betania”*, Tîrgu-Mureș, str. Paul Chinezu, nr. 5



Centrul Medical
MATER

SERVICII MEDICALE:

- Obstetrică - Ginecologie
- ECOGRAFIE 4D (sarcină)
- Ecografie mamară
- Ecografie tiroidiană
- Ecografie abdominală și generală

SERVICII GRATUITE:

- Test de sarcină
- Consiliere în criza de sarcină
- Consilierea sindromului post-avort
- Consiliere traume emoționale și abuz
- Consiliere cupluri
- Cursuri de pregătire prenatală



PENTRU PROGRAMĂRI:

0265-250-540

0748-197-383

ADRESA:
Târgu Mureș,
Str.22 Decembrie 1989
Nr.12

Ai grijă de tine, prețuindu-ți sănătatea!

* STOMATOLOGIE GENERALĂ * ODONTOLOGIE *
* PROTETICĂ * PEDODONȚIE * PARADONTOLOGIE *
* COSMETICĂ DENTARĂ * PROFILAXIE *



UN MOTIV ÎN PLUS PENTRU A ZÂMBI



SUNĂ CHIAR ACUM

0723-285.560

0770-169.906

maseluta@rdslink.ro

Dr. Cornelia BOANTĂ
Medic specialist — Stomatologie generală

ioana
decor

— decorațiuni nunți —

- Decorațiuni
evenimente speciale
- Mărturii și accesorii
- Stâlpi și arcade
- Place card, meniuri,
plicuri personalizate
- Aranjamente florale
- Lansare porumbei
- Decor biserică
- Hostess
- Rollup invitați

Contact:

Ioana Baci

0743-161.232

www.ioanadecor.ro



Centrul Creștin "CHARIS"



...vă așteaptă să petreceți timp plăcut și folositor alături de prietenii dumneavoastră,
în Târgu Mureș, pe str. Aurel Filimon, nr. 4, tel.: 0256-250.159

Aici puteți savura zilnic un **menu** delicios și accesibil, sau o pizza pregătită cu drag.
Mirosul plăcut al cafelei proaspete vă îmbie să pășiți în cafeneaua-librărie de la etaj,
unde aveți posibilitatea să intrați în universul cărților noi și vechi,
dar și al tehnicii moderne prin intermediul internetului.

Aromele ceaiurilor speciale pot lega discuții interesante, aveți posibilitatea să
organizați conferințe, întâlniri, evenimente, într-o atmosferă caldă, plăcută.

Centrul oferă posibilitatea închirierii spațiului pentru diverse ocazii.

Vă așteptăm cu drag!

Librărie Creștină



Liceul Teoretic "Muntele de Foc"

Exelență în educație astăzi,
pentru mâine și eternitate.

- Grădiniță
- Școală primară
- Gimnaziu
- Liceu

profil științele naturii

Misiunea Liceului Teoretic "Muntele de Foc" este să pregătească elevii pentru o viață folositoare și plină de bucurie, încurajând prietenia cu Dumnezeu, dezvoltând persoana ca întreg, creând valori fundamentate pe Biblie; să ajute elevii să realizeze potențialul lor pentru o viață de succes în serviciul altora; să asigure un program academic puternic, care să integreze valorile spirituale și viața de zi cu zi.

Iubirea, temelia creației și a răscumpărării, este baza adevăratei educații. E.G.White



contact

Câmpenița, 222
com Ceușu de Câmpie
jud. Mureș
tel. 0265-324332, 0743-137829
fax 0365-815058
email: liceulmunteledefoc@yahoo.com
web: www.munteledefoc.webs.com

Grădinița Creștină

Micul Samuel

Ne jucăm,
învățăm
și creștem
împreună

Micii învățăcei, încă plătând și feriți de grijile acestei lumi, descoperă lumea în care trăiesc, pas cu pas.

Grădinița creștină **“Micul Samuel”** este o instituție nouă, care s-a înființat din dorința noastră, a celor mari, de a imprima copiilor noștri, valorile spirituale care să le asigure o creștere armonioasă și care să le dea avântul și puterea de a porni în viață drept, în adevăr și sub protecția Cuvântului biblic.

Dorim să le fim alături ca să-i învățăm, să-i încurajăm, să-i auzim, să-i ascultăm, să le descoperim talanții și să le vorbim de dragostea celui care îi iubește pe toți copiii, Isus Hristos.

PENTRU ÎNSCRIERI: Tel: 0741-771.346

str. Aurel Filimon nr. 16,

Program de funcționare: Luni - Vineri 8.00-12.00

Limba de predare: limba română

Tarif lunar:
45 lei

GRĂDINIȚĂ ȘCOALA PRIMARĂ GIMNAZIU LICEU TEORETIC

OMEGA oferă copiilor și elevilor:

- Educația deosebită pe care ți-o dorești pentru viață
- Limba engleză intensivă la toate nivelele
- Clase de liceu cu profil de științe ale naturii
- Opționale extra curriculare: pian, chitară, modelaj, pictură, informatică, șah, sport.
- Atmosferă de dezvoltare moral-creștină de înaltă ținută
- Clase cu număr redus de elevi pentru a fi în atenția cadrului didactic
- Condiții de studiu la standarde civilizate

OMEGA are pentru tine:

Laborator de informatică
Cabinet de muzică
Laboratoare de fizică, biologie și chimie
Bibliotecă mereu în actualizare
Sală și teren de sport.

O altfel de șansă pentru copilul tău!

Facilități ale procesului educațional:

- * Posibilitatea pregătirii și formării pentru viață
- * Cunoașterea și însușirea unui comportament responsabil în concordanță cu normele moral-creștine, democratice și europene
- * Integrarea cu succes în societatea contemporană, valorificând în practică pregătirea teoretică
- * Aprecierea reală și corectă a valorilor vieții și perspectivelor ei
- * Viziunea unor perspective de succes în pregătirea pentru viitor.

Înscrierile se fac la sediul școlii din str. Transilvania nr. 25, Tg. Mureș
Tel. 0265-255391 sau 0752-012123





CONTACT: www.sufletdefemeie.ro; contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Apostolică Penticostală BETANIA:

Str. Pavel Chinezu nr. 5, Tel. 0265-210.092, Tg-Mureș

Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:

Str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et. 3, sala 53, Tg-Mureș

Biserica FILADELFIA:

Str. Substejăriș nr. 17, Tg-Mureș

Biserica Penticostală BETHEL:

Str. Arany Janos nr. 24-26, Tg-Mureș